

10

சிவமயம்.

முருகன் துணை.

மலைசைமா நகர்

நாதகிரிப் பக்திரச மஞ்சரி

என் னும்

நவமணித் திரட்டு.

இஃது

மதுரை திருவாரண சம்பந்த சுவாமிகள் ஆதின் வித்துவான்

மலையடிக்குறிச்சி

அ. பிச்சையா நாவலவரவர்களால்

இயற்றப்பெற்றது

மதுரை

மீனலோசனி அச்சியத்திரசாயியிற்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

கொல்லம் ஆண்டு 1111 அஷ்வதி பூட்டசகி

காப்பினை]

ஆம் 1935.

[விவ அணு 8.

சுவமயம்.
முருகன் துணை.

மலைசைமா நகர்

நாதகிரிப் பக்திரச மஞ்சரி

என் னும்

நவமணித் திரட்டு.

இஃது

மதுரை நிருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் ஆதின் வித்துவான்

மலையடிக்குறிச்சி

அ. பிச்சையா நாவலவரவர்களால்

இயற்றப்பெற்ற

மதுரை

மினலோசனி அச்சியத்திரசாகையிற்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

கோவ்வம் ஆண்டு 1111 யுவலு புரட்டாசிமீ

காப்பிரைட்]

ஆது 1935.

[விலை அண்டு 8.]

Printed at the
MEENALOHANI PRESS, MADURA.
1935.

பெருளடக்கம்.

1. முகவுரை.
2. திருவள்ளுவர் பெயர்கள்.
3. திருக்குறட் பெயர்கள்.
4. அபிப்பிராயங்கள்.
5. உரிமையுரை.
6. திருவள்ளுவர் பெருமையும்,
திருக்குறட் பெருமையும்.
7. திருக்குறள் வசனம்.
8. அதிகார அகராதி.
9. விஷய அகராதி.
10. பிழை திருத்தம்.

வி ன ம் ப ர ம் ,

“யான் எழுதிய இக்குறள் வசனத்தையேனும், இதனை வேறு பாஷையில் மொழிபெயர்த்து அம்மொழி பெயர்ப்பையேனும், என் அநுமதியின்றி யாராவது வெளிப்படுத்தினால் அதனால் எனக்கு நேரிடும் சகல நஷ்டங்களும் அவரிடம் வசூலிக்கப்படும் என்பதை இதன் மூலம் எல்லாருக்கும் தெரிவிக்கலாயிற்று.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

கடவுள் துணை.

திருக்குறள் வசன

மு க வு னை ர் .

தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறளிலுள்ள ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள் வெண்பாக்களும், சிறிய, கண்ணாடியானது பெரிய மலை முதலிய பொருள்களைத் தன்னுள் எடக்கிக் காட்டுதல்போல, உலகத்திலுள்ள எல்லா நூற்பெரும்பொருள்களையும் தம்முள் அடக்கிக் காட்டிக்கொண்டிருத்தலை அறிந்து முற்றக் கற்ற கூரிய மதிநுட்பமுள்ள உரையாசிரியர்கள் பலரும் பதவுரை கருத்துரை விசேடவுரைகளெழுதிவைத்தனர். ஆயினும், அவ்வுரைகளெல்லாம் இலக்கிய இலக்கணவரம்பு கண்டவரே அன்றி ஏனையோர் எளிதி லுணர்ந்து தருமார்த்த காமமோக்யம் அடைதற்கு மார்க்கமில்லாம னிருக்கின்றனவென்பது அறிஞர்கள் பலரும் அறிந்தவிஷயமே.

ஆதலால், இந்நூற் பொருளைத் தமிழ்ப்பாஷையை பெழுதப் படிக்கத் தெரிந்த சிறுவரும் பெண்களும் பிறரும் இலேசாகத் தெரிந்து அவற்றின் பயன்களை அடையும் பொருட்டுச் சாதாரண வசன நடைபிலேமுடி உலகோபகாரமாக வெளிப்படுத்த வேண்டு மென்று நீண்ட நாளாக சினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். என்னைப் போலவே யெண்ணியிருந்த எனது நண்பர்கள் பலரும் இந்த வேலையை விரைந்துசெய்து முடிக்க வேண்டுமென்று பலமுறை யென்னை ஏவுகின்றனர். அவரது எவலையும் என்னுடைய சினைப் பையும் மறுக்கமுடியாமல் நூற்கருத்தையும் ஆசிரியர் பரிபேலுதல் உரைக் கருத்தையும் தழுவிக்கொண்டே என் கருத்துக்கு எட்டிய மட்டும் எரிய வசன நடையிலேமுடி முடித்தேன். இதை எழுதி வரும்போது மதுரைக் கீழ் ஆணரிமூலவீதியில் வைத்தியசாலை வைத்திருக்கும் யாழ்ப்பாணம் மகா-நா-ஸ்ரீ சூரமுதல்விடின் பவர்கள் இடையிடையே என்னைச் சந்தித்து வசன நடையை வாசித்

ஐப் பார்த்து இவ்வசனம் எல்லார்க்கும் மிக்க பிரபோசனமுள்ளதா
மென்று மிகவும் ஊக்கமுட்டி வந்தார்கள். அவர்கள் அங்ஙனம்
செய்தற்குக் காரணம் தமிழில் வைத்திருக்கும் அபிமானமும் சகல
ஜனங்களிடத்தும் வைத்திருக்கும் தண்ணளியுமே ஆம்.

அரிய நூல்களைக் குற்றுக் குற்றமற்றவரிடத்திலும் அறிபாமை
யில்லா திருக்க முடியாதாகலால் யானேமுதிய இவ்வசனத்தில் எத்
தனையோ பிழைகளிருக்கு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. தன்பிழை
தனக்குத் தோன்றுதல் யாவருக்குமில்லை. ஆதலால் இவ்வசன முழு
வதும் வாசித்துப் பிழைகளின்னவையென்று கண்டெடுத்துச் சீர்
திருத்தஞ்செய்து அறிஞர்களுடனக்குக் காட்டுவார்களானால் அவர்க
ளிடத்து நன்றி பாராட்டி அவற்றை இரண்டாம் பதிப்பிலே பதிப்
பிக்குக் எண்ணமுடையவனாக இருக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்.

திருவள்ளுவர் பெயர்கள்.

திருக்குறட் பெயர்கள்.

தேவர்.
முதற்பாவலர்.
பொய்யில் புலவர்.
மாதாது பங்கி.
தெய்வப்புலவர்.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.
நான் முகர்.
புணவர்.
நாயனார்.

முப்பால்.
பொய்யா மொழி.
திருவள்ளுவப் பயன்.
வாயுறை வாழ்த்து.
உத்தர வேதம்.
தெய்வநூல்.
பொருளுரை.
வள்ளுவனார் வைப்பு.
திருவள்ளுவர் தமிழ்மறை.
பொதுமறை.
முதுமொழி.

அபிப்பிராயங்கள்.

சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்

மகாமகோபாத்தியாயர் பிரஹ்மபுரீ

உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் எழுதியது.

மகாநாஸ்திக மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் எழுதிய திருக்குறள் வசனம் மிகப் பாராட்டற்பாலது. திருக்குறளையும் அதனுரையையும் ஊன்றிப் படித்துச் சிரமப் படாதபடி இக்காலத்திற்கு ஏற்ப அவற்றைத் தழுவி யாவர்க்கும் பயன்படும்படி எனிய நடையில் இயற்றி வெளிப்படுத்திய இவர்களுடைய உழைப்பு மறக்கற்பாலதன்று. தமிழ்ப்பாஷையில் நல்ல பழிற்சியும் ஊக்கமும் உள்ள இவர்களுடைய ஆராய்ச்சியைப்பற்றி நான் ஏதேனும் எழுதுதல் மிகையென்று எண்ணி இதனை இம்மட்டோடே நிறுத்துகின்றேன்.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்.

சென்னை பென்ஷன் ஐக்கோர்ட் ஜட்ஜும், பிரஹ்மக்குரானசபை தீர்ப்புரிமையுடைய ஆனரபில் டாக்டர் சர். எஸ். சுப்பிரமணியபிரயரவர்கள்

B. L., L. B. D., K. C. I. E. எழுதியது.

தாங்களனுப்பிய திருக்குறள்வசன நடைப்புத்தகங் கிடைத்தது நாயனருடைய ஒப்பற்ற நீதி அபிப்பிராயங்களை எல்லேளும் எனிதில் ஆறிந்துகொள்ளக்கூடிய விதமாய் தங்களுடைய கிராதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. யாவரும் அதைப் படித்து நன்மையடைவார்களென்று நம்புகிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

சுப்பிரமணியன்

பிச்சவுஸ், மைலாப்பூர்.

அபிப்பிராயங்கள்

இராமநாதபுரம்.

சேதுசம்ஸ்தான வித்துவான். ஸ்ரீமத்

ரா. இராகவையங்காரவர்கள் எழுதியது.

என் அன்புள்ள ஸ்ரீமான் கவிராயரவர்கட்கு மங்களாசீர் வாத
பூர்வக விஞ்ஞாபனம். உபயத்ர சேஷமோபரி.

தாங்களெழுதிய திருக்குறள் வசனத்தைச் சிற்சில இடங்க
சிறப்பித்துப்பார்த்தேன். பரிமேலழகர் உரைநடைபேயே பெரும்
பாலும் தழுவிச் செல்வது கண்டு மகிழ்குந்தேன். அரிய பெரிய
நீதிநீர் கருத்தைச் சிறிது கற்றாரும் எளிதிலுணருமாறு புரிக்
தது தமிழ் மக்களாற் பாராட்டுத் தகைத்தென்று நம்புகின்றேன்.
ஆங்கிலக் கல்விச் சாலைகளில் தமிழ் பயிலும் மாணக்கருக்கு இவ்
வசன நூல் பெரும்பயன் விளைக்குமென் றெண்ணுகின்றேன்.

இவ்நன்ம் தங்களன்புள்ள,

ரா. இராகவையங்கார்.

வேதுஸம்ஸ்தான வித்துவான்.

தமிழகநாதிக் கமிட்டிப் பண்டிதர் ஸ்ரீ

மு. இராகவையங்காரவர்கள் எழுதியது.

தமிழ்ப்பாஷையின் அருமை பெருமைகளை நம்நாடுமட்டுமன்றி
அங்கிய நாடுகளும் அறிந்து பாராட்டுதற்குரிய தமிழ்ப் பெருநூலா
கச்சிறந்து விளங்குவது தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவரின் அருளிச்
செய்த திருக்குறள் என்பது பலரு மறிவர். முற்காலத்தே நாகரீ
கச் சிறப்பு வாய்ந்திருந்த தேசங்களில் தமிழ்நாடும் ஒன்றென்பதை
யும், பழைய தமிழ்மக்களது மனோபாவங்களின் மாட்சி இத்தகைய
தெய்வபதையும் விளக்குதற்கு இத்திருக்குறளினுஞ் சிறந்த கருவி
தமிழில் வேறில்லை யென்றோம். இந்நூலுக்கு ஒருரையன்றி ஒன்
பதனா முன்னோரால் செய்யப்பட்டிருந்தன என்பதொன்றே இத்
தாருமை பெருமைகளை நன்கு விளக்கவல்லது.

சிவமயம்.

முருகுரை.

நாதசிசிப் பத்திரசமஞ்சரி பென்னும் பெரிய ஓதரிய கவிச்சுவை
சிரம்பிய இந் தூல் பாண்டி நாட்டிலே பல்வளஞ் சிறந்து
வினங்கிய கண்ணிய மிக்க புண்ணியபதினிலொன்றாகிய மலைசைமா
நகரில் தாய்மையிற் சிறந்த சுத்த சைவ வேளாளர் மரபில் அண்மை
யிற்றோன்றி நிலவிய திருவாளர் சிவ. அருணாசலம் பிள்ளையவர்கள்
தவப்பயனாக அவர்கள் ஜேஷ்ட சூமாராய் அவதரித்த திரு.
அ. பிச்சையா நாவலவரவர்களால் இயற்றப்பெற்றதாகும்.

தெய்வத்திருவருள்பெற்றுச் சைவசமயத்தை உலகில் நிலைநிறுத்
திய பெரியார்களில் ஒருவராகிய ஸ்ரீ குமாருருபா சுவாமிகளது சரித்
திரத்துடன் இப்பெரியாரது சரித்திரத்தையும் ஒப்புநோக்கலாமென்
ணும்படி இவரது பத்தி முதிர்ச்சியையும் சுத்த சைவ ஸ்ரீவ புண்ணி
யத் தொடர்பையும் கருதி ஸ்ரீ முருகப்பிரானே இவர் கனயிற்
றோன்றி முன்னின்று காட்சி கொடுத்தருளி அன்பனே வருகவேன
ஆட்கொண் டருள்புரிந்துளாயெனில் இப் பெரியாரது கவிப்
பெருமையையும் அக்கவிதருள் கருதக்கிடக்கும் ஆழிய பொருட்
பெருமையையும் இத்தகையவென விரித்துக்கூற எத்தகைய வல்லுந
ராயினும் என்னைக் கூடுமென்பது ஒரு தலை.

எனினும் இப்பெரியாரது உள்மனமாய் வந்தறிவிடத்து ஊறி
ணறி வென்னமாகிய அன்பின் நீர்ப்பெருக்கே அது பொங்கியெழுந்து
பள்ளமாகிய அருகினிற் பாய்ந்து வந்து பல ஆறுகளாகப் பிரிந்து
ஒடி முடிவிலொரு பத்திரசக் கடலாகப் பரிணயித்த இங்ஙனம் பத்தி
சமஞ்சரி பெணப் பெயர்கொண்ட தெனவும் பகாலாம்.

முருகன் திருவருளால் உருகியருகி உன்னம் பாவச முற்றுப்
பாடியருளிய இப் பிரபந்தத்திற்குப் பின்னரே இப்பெரியார்
பாண்டிப் பஞ்ச பூத ஷேத்திரங்கனி லொன்றான அப்பு
தலமாகிய தாருகாபுரம் ஸ்ரீ மத்திரக்கடவுள் மாண்மியத்தை ஓர்

சுருதிநிர்ணயம்.

உயர்வு, கட்டாயம் நீராடித் தேய்த்துப் பரிகரம்.

[illegible]

த. ருத்ராட்சிபுரம் வரலாற்றுக் கல்.

சீராக இருக்கின்ற பண்புகள் பாராட்டி வந்திருக்கின்ற கருவிகள் மிகவும்
 உயர்ந்தவையாக இருக்கின்றன. இவ்வுயர்ந்த கருவிகளை எழுதிப்
 பதிவு செய்து அதன் மூலம் இவ்வுயர்ந்த பண்புகள் பாராட்டி வந்திருக்கின்ற
 கருவிகள் மிகவும் உயர்ந்தவையாக இருக்கின்றன.

புதியப் ப., மு. ஆ. தீர்த்த மருள் புவாவர்கள்.

১০০০ টি পুস্তক প্রদান করা হয়।
 ১০০০ টি পুস্তক প্রদান করা হয়।
 ১০০০ টি পুস্তক প্রদান করা হয়।
 ১০০০ টি পুস্তক প্রদান করা হয়।
 ১০০০ টি পুস্তক প্রদান করা হয়।

Journal of Management Education

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

29. H E S O N I T A B I L I T U M T O R I B I D I .

[illegible]

1890

கேள்வி : அம்மாதிரி தான் கந்தசாஸ்திரப் புலவர்கள்.

பொருளடக்கம்.

கவி எண்ணம்.

1. பாநியம்	15
2. ஆட்கொண்டார் திருவருட் பதிகம் ...	11
3. ஸாதகிரி மான்மியம்	21
4. மகாதேவன்மீது பொற்சுழி விளக்கம் ...	31
5. மாகத வல்லியம்மை பதிகம், ...	11
6. முருகர் ஸேட்பதிகம்	10
7. சுடராசுவன் மாலை	101
8. திருச்செந்தில் வெண்பா வந்தாதி ...	101
9. கண்ணடாப நாமஞர் சுந்திரா தொண்டர்சிந்தி	100
சுடர் பாயிப முள்பட	401

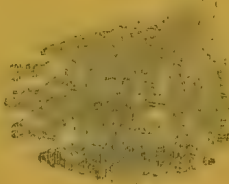

0.

சுட்டி.

பிள்ளைகள்.

முருகன் ஸ்ரீம.

செவ்வாய்க்கிழமை

செவ்வாய்க்கிழமை.

செவ்வாய்க்கிழமை.

தாதலிப் பத்திரச் பஞ்சரி என்னும் நவமணித் திரட்டு.

விநாயகர் காப்பு.

பூதலத்தி னெலாகனும் தவகலும்வா னெருமவந்த புகழ்ந்து போற்ற
கத்திரிக் கடவுள் தவக பத்திரச் பஞ்சரிபா கன் னால் கொல்ல
வேகமுடி வாய்துணுப் பெருநாளாய்மத் தெங்கனாமம் விளக்கிநீர்தும்
போதவடி வானருள்மெட் முடிசங்கவாக் கடக்களிற்றைப் போற்றுவாமால்.

பாயிரம்.

விவபெருமான்.

பனரிவனாய் னிறைதலத்தால் வருகொடி. ற முமைதவத்தின் பரிசகாண்பான்
தனரிமனையா னெனகொட்பார் தவளகததி ஓர்மண்பின் தலகமைதேர்ந்
கனரிவவந்த விமலரிசகமன் மழுவமவன் காண்டிடகற் காட்டிநல்கி
யினரிமணப் பரிசுந் குணஞ் செவ்வொருவா னிவ்வமலர்ந்தா னிறைஞ் சுவாமே(1)

உமா தேவிபார்.

செவ்வாய்க்கிழமை திரை வெட்பரிசா கங்கைழப். நவமென் னூண்டும்
அதிபரிசகமன் தவகி நுண்மைத் திரைண்டிந் மகத்துவந் துயான்
வந்தினை குணபகன் னுட்டிய செவற்கை விரிசைப் பவநதநன் விமலை
மறிமுடித் தெத்தி நவக னுட்பட மலர்ப்பதற் துரித்தத்த காணல். (2)

பரம்பொருள்.

பூதலத்தென் னுயர்கலி னும் போதவடி வாய்நிறைந் பரிசுந் தன்ம
பேதாநித் தவ்வழிபேர கங்கனவித் தலகவறிவேரப் பெரும்கேபு குளி
வேதமுடி மீசென்கித் தவவாந் யாதகில விக்காய் கிற்கும்
வாதகிரா மயரிமலி பெருகெனரிமைய மனவெனிய் னுட்டி யவவாம். (3)

பராசத்தி.

வாய்காழ்த்தப் பவாய்க்கிழமை திரைபகர்க்குக்காரணம் பெருந் துயான்
அருணவியடி வாய்க்கிழமை திரைபகர்க்குக்காரணம் தவவாந் தவவாந் தவவாந்
தகத்துவமா மயரிமலி பெருகெனரிமைய மனவெனிய் னுட்டி யவவாம். (4)
கத்தபாவெனியா கத்தபாவெனியா கத்தபாவெனியா கத்தபாவெனியா

நாதசூரிப் பகதிசு பாஞ்சரம்.

வெண்ணீரம்பலவாசலார்.

புள்ளி ஸாகஸூரம் பொழிவனம் கடலான்
வள்ளி போவென் னாழ்திகொள் ளன்புக்காத்
தென்னி தாகத் துழும்பதம் மாறியே
வெள்ளி மலதிற்குத் தாடியை யேவண்டுவாம். (5)

முருகக்கடவுள்.

திருமுருகு விரன்முருகு திறர் போழறி தன்னையெனும் தெய்வக் கீதம்
குருமுகமா யொருமொழியின் சூனமுமைத்த பாரபாமெய்க் கோலம் போற்றி
தருமகொன் றுருக்காடிசுற தற்க்கொடி வந்த குடிகொடிசே தழைவு போற்றி
முருகுமுகமாயிடுந் திடுபடின் ிடுகு தவளத்தகமர் தகவுண்மை போற்றி. (6)

பூமீதத் தாராயணர்.

பெயாருங் கெத்தப் பரபலமெய்க் கொற்றவனார்
பாபாஜி மாவலிபைப் பார்த்துடி மண் கீகட்டி கிந்தச்
சோர்ச்சம் மெளரிகுக்குட் செக மீனத்தெட்டு கொத்தனத்த
காமைய னக்கடவு னுண்மலர் சபாள் போற்றுவாம். (7)

இலட்சுமி, சரஸ்வதி.

புள்ளேறு டையகொடிப் பூமண்மார் பத்துடைதபும்
வள்ளேறு மெய்யணங்கின் மாமலரின் முள்ளிணையுங்
கள்ளேறு வெண்கமலக கன்னிகைபொற் றுளுமெம
துள்ளே டுமண்பா துவர்துபணித் தோதுவாம். (8)

திருநந்தி தேவர்.

கிற்றி வண்ண னடிக்கொழு மாலையன்
இந்தி ருதிய செத்தினு மேருநெத்
தென்னை தாக்க பிணையினுள் குழந்திந்
நந்தி தேவனைபெற் காவாத் தேத்துவாம். (9)

திருநானசுட்பந்தர்.

மல்கைடருக் கரையருக் குலச்சுறையா மமைசுமண்பல் வணார்து விட்ட
கொல்கவியு முடபவலந்த் திருமுடிப்பெங் கடிதிலைனக் கட்டல் போந்தே
தகவணிறை கெட்டுசரந்த் தமணர்களை யறக்கொத்தின் லாருணர்பாய்ச்சித்
துங்கிருஞ்சைவயிற் கோங்கிடச்செய் சம்பந்தர் துணைத்தான்பொற்றி. (10)

சுத்தரவூர்த்திகள், வாதவூரடிகள்.

மறைகரு ஷபுரினமுங் காணுவெம் பெருமானை மலர்த்தா னோவங்
கறைபிரவீற் பாலமைனைக் கனுப்பியசுந் தரன்றாளுங் கருது னான
வரைமுழு துந்தளி முதல்வன்பெருந்துறையிற்சுருத்திலிருத் துணர்க்தப்பெற்ற
இனநவர்கிரு வாதவூரடிகள்ம தடிக்கோடி மேத்தி வாழ்வாம். (11)

திருநாவுக்கரசு, தண்டியடிகள்.

முற்றி மண்பை முழுமுதற் காக்கிய
பற்றி னுவக் காசைப் பணிந்துகற்
பெற்ற தானை பிறந்து பதத்தடிந்
துற்ற மெய்வரை யும்குழற் றோதுவாம். (12)

நாலியற்றங் காரணம்.

இத்தலத்தறையுங்குருபா முருகிவெள்ளையாட்டுவான் னாவான்குருதிச்
சித்தமன்புடனேகனவினினமய்க்கிற் றிகழ்ந்தெமக்கினியநாங் செப்பெங்
தத்தா வளிக்கச் சிறியனென் பங்கித புபயமா மலர்ப்பதஞ் சிரமேல்
வைத்தவனாளுந் தமிழிலந் தகன் கழந்திள்ளன் கதிபெறமாதிதா. (13)

ஆலையடக்கம்.

வண்டமிழா லிந்துலை யார்குந் முன்னே
வழுத்திடயான் றுசுரிககதைவெங் வாறென் னாறிந்
புண்டரீக மென்பலருக் கண்ணை தாகப்
பேரதலர்த்தி பாப்பாரிவ்ற புன்மை போலும்
ஆண்டர்ச்ச சாஸிதகா டார்கு செத்தே
யழிந்தேற்றுநாழி மெகாவந் தவித்தந் கொப்பாய் .
மண்டலத்தின் மகலேகாசிற நிலை மீட்டி
மறைச்சோழன் டகம்குழம் வகையு மாணம் (14)

கிணறமதிசேதகைமலர்புந் தார்கிமசேய்மழகைமொழி நிறுததொக்கொன்றிந்
குறையனதே மென்னுமகன் குறைகாடி மகிழ்க்கெடுத்திக் கொள்கதேபோற்
கறைதவிர்கன் றாறிகடலைக் கடத்திபே ரறினார்கரியான் அழிந் தலை
முறைபுடொழிபுவக்கனல்லாஸ்முனியாரென்றே னுணர்க்துமொழிந்தெனம்மா

(பாபிரம் முற்றப்பெற்றது)

2. ஆட்சொண்டார் திருவருட் தோத்திரப் பதிகம்.

விநாயகர் காப்பு.

வேண்பா.

சோரு முண்ணைத் திருவருளை யேனாதிக்கப்
பேரரு நற்பதிகம் பேசுவாக்—காராக
விஞ்ச மகன்சொரியும் வேழமுதற் தென்னதரிந்
சொஞ்சாணென் சிந்தையுன்னைக் கே.

நால். அறுசீரடி.

மங்கள வுலகி னுற்ற மனுடனிப் பிசுரிக் கேர்ப்பப்
புங்கமா மறிலோ நின்ருள் போற்றமெஞ் ஞானர் தேற்றி
யிங்குருள் புரிந்தாட் கொள்வா யென்றுநா னுடை நீபத்தார்
ஆங்கொய்க் திடந்தக் காண்ட சொதுதாள துதித்தல் செய்வாம். (1)

முற்புளச் செயலான் மெய்ச்சொன் முழுவது மறிபா நாயேர்
குற்பனத் தமழா ளாபு முணாச்சிசுந் துடைசெயன் செய்சு
அற்புத விளைபாட் டாள வடபத்த நாலுள் அற்புத
சொற்பொரு டெளியிக் காண்ட சொல்குள் துதித்தல் செய்வாம். (2)

சேயவந் துலைக் கங்கி கிபுனாா னிகழ்த்தும் பாவை
ஆரமெய் மறியு தற்க வழிவெடுஞ் சமயம் பாவை
கை... னுள்ள கர்வான் கொளவன புறம் பற்றின
தாவன் திய வணை சேவதி னான் திருவா செவ்வாய. (3)

ஆறாண் வர விரயம் போத மறுவை காண்டற் கிக் பார
பெய்திச்சர் மகவைது சாபெ சமர்பெய்திர் செவ்வாய் ரிந்து
கொள்கிடார் தம கை மை மெலாச்சுடையக மகவை அக்கா
கொழி மைவ ரிந்து சொந்தம் அகித்தன் செய்வாம். (4)

செந்தமிழ்ப் பதிக மாலை செப்பில் லாபெ முத்திநதச்
சந்தந்தச் சிந்தித் தாய்ப் தார்த்தன தருணர் தோலும்
வந்தருள் புரிந்து பின்னர் வந்துருளி செறிவிச் சென்றுத்
சொந்தமாப் புரந்தாட் கொண்ட சோதிதான் ஐதித்தல் செய்வாம். (5)

நிகழ்பெறு நாளி லன்பாம் நீலமா மயிலாய்த் தோன்றிச்
திருநிசந்திற் கெண்ணை மீர்த்தின் சேவடி க் கவியுத் தியப்
புகழ்வெண்பா வாலத் தாதி புகன்றிடக் கருணைதந்து
துகழறுத் தெனையாட் கொண்ட சோதிதான் ஐதித்தல் செய்வாம். (6)

மன்னுபண் பொழிலா மென்னும் வனநக நுற்ற நாளி
மின்னுகற் கடிபயர் பெண்ணு வினரந்தனு டேநோக் துங்காற்
பொண்ணுநக் கஞ்ச சாமிப் புலவாற் தருந்தாட் கொண்ட
துன்னுந் கருணை மெய்மைச் சோதிதான் ஐதித்தல் செய்வாம். (7)

புண்டா துதலும் காலிப் போர்வைபு முருவல் டாபுப்
வண்டமிழ் மணக்கும் பண்ணால் வழித்துசெம் பவன வாயுந்
கொண்டடி யெழின் னுன்னுன் குறைபெலார் தவிர்க்கோ முய்வாய்
கொண்டனை மெய்யென் றுண்ட சோதிதான் ஐதித்தல் செய்வாம்.

மற்றுமோர் தினத்தி ராவில் வந்துநல் லாபெ முத்தின்
பற்றுறு மனத்தோ யத்தைப் பகரெனப் பகரக் கெட்டு
சந்துமா முருவல் டுக்கே தனித்ததன் கருத்தை யெல்லாந்
சொற்றியந் சேவென் றுண்ட சோதிதான் ஐதித்தல் செய்வாம். (9)

மன்னுந் வடிய மாக வந்தென தகத்தி லன்னன்
கண்ணி னமுதா யுண்டு களிப்புடன் பரிசு லத்திற்
இன்னதே பொசிவென் றெற்து மிண்ணின்டை யூட்டி யாண்ட
துன்னரும் பரமா னந்தச் சோதிதான் ஐதித்தல் செய்வாம். (10)

நன்மையார் துரியா நீத நடுவுடை ரட்டேப வாழி
நன்மைசேர் பண்ணின் னுதி தாரினனும் கூறவே வாழி
பன்மைமா ரணங்க டேருப் பாடமம் பொருளே வாழி
நொன்மைசு லைவோர் தேயுந் சோதியே வாழி வாழி. (11)

(ஆட்கொண்டார் திருவருட் தோத்திரப் பதிகம் முற்றுப்பெற்றது)

3. தாதகிரி மான்மியம்.

விதாயகர் காப்பு.

எழுதீரடி. வீருத்தம்.

புகைவ செந்தமிழ்த் தென்பாண்டி. எட்டி னுட் புத்திடங் கொண்ட பெயர்வன்
கர்மேவிவளரு டவா ராசையம்புகியின் மேற்காக வொருகா கவழிபுட்.
நீகாமியு செஞ்சேர சோழபான் டியர்மினம் குநகவிர்த் தருங் பரமன் காழ்
மாமேவ மலைசயம் பதிநா த கிரிவனம் வாழ்த்துகொரு கொம்பர் திரையே.

நூல்.

புகாங்கட்கொழுமன்மைபெற்றிரவிம திரிபாந் துழுத்தரு மருவைக்
காசுலொடுகிலையாய் வகைத்தருள்திறற் பெருநங் கருணைமத்திச்சகரகன்
மாதவனவிடைபில்வலம் வருதலாந் தீசகண்டி வணிகாததித முமெழலால்
புகமல தானகா ரணநாம காசுகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (1)

நர்கமக் கரியதவ மீடேற முயலத் துருத்தலமி தெனவு மிக்க
சொந்தமென யுஞ்சதா ராதாக்க ளண்டினொடு சகவாச தலம் தாழும்
விந்தையவர் சங்குதீச கண்டி பல வாத்தியம் விளங்கிட முழக்க லாநும்த்
கங்கமிது காணப் பெயர்கொண்ட தாதகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (2)

கோதில்விடை யூர்தலாந் பஞ்சான னத்துடன் குலவுசன் கர்மே வலன்
முதுவண மேறலார் கூர்திகிரி பஞ்சங்க மேலாதுசெங் கமலை யுறலால்
குதிமஞ்சார்தலாநுன் முகம்விளங்ககொலொப்பிங்கலைமான்மருவலால்
புதிபுரியபின னவிளங்குமுயர்காதகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (3)

மெடியிற் பாலினல் லாண்பின்னைப் பெற்றதாய் நேயசனை முனிவர் குணகன்
சடிவமா தேவன்மா ககவல்லிதென்பாற் சயக்துமான் மேல்பாடி லே
வடபிழலில்லாடே. மந்தி லையனார்வடபாலின் மகிழ்முப்பு ராமியர்மன்
அடியவர் குழாம்மாவ வாழ்சலா னுகிரி யதிமகிமை யான கிரியே (4)

கண்ணலத் தருத்தக வனகாத சகிலாண்ட கங்கையா ளிடப ரலியில்
வன்னமிது புகமுத லன்னமான் நேறுகரி மாமேரு கிவினை புழந்து
பன்னரும் விசாகா ளிரதயிசை யலகுனோர் டாலிரான் பெறவ லுத்த
அன்னதிருநாட் பெயர்விடி மன்னதாழுகிரி யதிமகிமை யான கிரியே (5)

திருநெல்வேலிக்குள் மக்கள் செல்லமுடியாத நிலை உருவாகியிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருத்து என்ன?

பட்டிமதுசரிவகதிப்பாடி கிண்ணகரிலுமன் புரிது பற் றற்றற்றற்றவத்தீசர்
 கொழுதாண்டலுமையர்கன்விணியான்சிவகோயர்குறையக்கரிவலேரர்க்கும்
 விழுதீர வன்னகடுகொடுத்தவரு மன்பமுதன் மேலுளம் டக்த போதும்
 அடியார் குழங்குண்ணியக வாழ்தலா னுறநிலி டதிகினைம பாண கிரியே. (1)

அங்கவந்தரத்தினசயி னெழுதிநிபடகமேடி தெரழுதுலந்த.கயி னுத்தெதான் ஸ்
 எங்குதனுப்புத்தெரவேதோ தமனெனும்பெயரையில்தம் உதனுந்நன் வினாய்
 தங்கனாறு நிறுளொய் தவிர்க்கல் சானகலா தளவலபன் தன்ம னெழுந்
 துங்கலத் பொறித்தன் டருளல னுத்தகி டபதிபரிமய யனை கிஞ்செய. (8)

மொதற்புகது வாழ்வு-ல் வாழ்வெனத் தேர்த்தாய் சுகசாதனம்புரிந்து
கற்பமுன்ன டட்டமா சிதனாகப் புரிந்திடுப் கவனமெய்ச் சித்தர் கணமும்
தற்புறக் களிப்பினும் நெருங்குந் தானை சுகமெழும் ஞானி களும்வாழ்
ஆறுதல் குகைகள் பல மேவலா ஓத்கிற யதிமனமை யான கிரியை. (9)

முற்றினவர் கொடியொரு ஸங்கீதப் பூதநின்ப மூத்தறச் செயல் தாயின்
வாழ்விபுதருந்தனிக் னமுதினய்கவ்வினைமயெழு மாண்பதாய்ப்பாணிமதாய்க்
கெத்தமலர்க்கமழ்வகாப்ப பொங்குகால்சுயவதாய்க்கொருநீழ்மலந்தாதநா
கூழ்புறந் தலோகம்பல லோககலா னுதநினை பத்தினை யான ிரிசெய்

பஞ்சுசீரோ கக்கலோடி மாரிவாய்ப்பொ னுதுநூற் பச்சீராகத் தெவநனைந் துழைநூல்பயுதலோயிவையுந் துடச்சீராகவான் கொண்பலாகவன்வலிடச்சீரெவந்நாகத் துட்டசூழ வளம்பினி தவிர்க்குமிலை யோவலிய மறி செழுமையென்குருகயி நீக்கியெழு முன்னதா றுக்கிரி யறிமிகலை மரண கிரியே. (12)

கருணாமலர் வருணாயல் விரட்சிக் கவித்திருக் கர்த்திலை நுகரும்பிற் காசு
வருணமுயர்நிபுதிரி சனமுதலுள் பிபாஸ்மிகுநர் மண்டுகோரகண்டுவயர்
கெருகுநா சார்ந்தக் கிரகம் மழிலார் த்புதிரி சனமு தலலால்
நருணனிழ ன்ருண்டி னுப்பாசு காதகிரி யுறங்கைமயான கிரியே. (12)

யவத்திறை திவசககெனெழு பரிடெனெழு முன்னரே யவந்தகந்தக யவ தீத முகத்தவல மாதியி லணங்குதுபுந் சர்க்கர மொழிபுதினெந் சல்பத்த மார்ந்தினை மருந்தியிர் நட்சணஞ் செடமன்பர் வல்லினகணை மெய்ப்புலிளக கொணகப ஆகதினிரி னினைத்தனை கொடுத்தலா னுத்திரி யந்மகிணை யான திரிபுரூப

விடயவா சனையந்த மனவாதி கணங்கண் மெய்ப்பரிசு மாதிரி பந்தா
கெடிவதலை கழிப்பித்து தம்பி வா வறந்தரு கெய்தித்தலை குளு நரி மேலார்
திடதுடைபு நாரதரி பாசகெண் ணிர வறந்தரு கெத்திபெற் றுய்த்த தலமாய்
த ருத்த வனமீனரி சூழ்வுவா னுதகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (14)

பவிலங்கி பக்குப்ப னிடமேரு வேமெனாய் வேங்கழ வேந்தர் முன்னுட்
குவிதலிற் போங்குத டேன்மனம் போமபஞ்ஞ டுநி கிழ் வித்த தன்மித்
திரிடயடி க்டுடஞ்ஞ ளிங்கமா புதைதற மெரித் துருள பிணக்க றுத்தார்
துய்ருமப் புததலம் பாங்குர னுதகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (15)

பவிலமா னுபா னுய்யப் கு ளைமப் பக்கமேற் செந்து திவந்தி
மலரிசெய்திருப் பிதருஞ்ஞ பக்க வினோபுண க்கண் மன் னவா வல நுணமார் தர்
கணங்கமா தம ன் துவெண் மட்டங்கள் கட்டங்கள் கலையோனா மட்டம்குமய்க்க
அக மலையைக் களம்முல் களமதலா னுதகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (16)

கன்னாசிபாழி பகிகாண்... வலிப்பக காயுத கரணபாழி தலா
இப்பாழை சகலாதா சங்கடிகு பாசு வெணத்திது ஸிந்தி னைஞ்சு
மலர்வன். ச நுபா மல்கடபாள் மலிபுக்கிட மல்கிடே தனித்த பரவல்க
துண்டவா னொந்நி கலையதலா னுதகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (17)

வரிவந்தி ஜெயத்தலி யடற்படி றும வெப்பவ ளிந்தி டுருவ கங்ககிர்
மலித்திலகு பக்கமப் கபழம்மன் னுழ்நியென மல்கல்கெத் புலம்பலாள் புத்
தொடுத்தபுர்ப்பு திகந்திதெருமா னுஞ்சோனவெண்கதைமொட்டிபுடைய வகன்
அடுத்தருகி ளகலிபுற விளபகலா னுதகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (18)

துவரிப ஸ்மிருத்தலை வண்டொட்டை வேந்தர்தம் மரணமேக ளாக் கட்டு
மலர்வனி கிதிக்குவக வளவதான் மல்கல்கலர் மாதர்வாழ் மட்டகட்டரிடேர்
தினர் வனிசெய்வாங்குதலா போதலையுத் தோங்குகள் செவதாருகாமாய்
அணமலரி சகர்ப்பாங்க சலையதலா னுதகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (19)

சிவசுபா போர்தகலிவ வேங்கவி ளைவகொண்ட கிழாசமாருட செவ்வரிசு
வாந்திட வெப்பின் பருந் திரிவ நித்திரிகள் வான்பரி போடப் போகர்
போதினறைமலர்வகரிமட்டங்கள்பல்தல்களபொலிவ மந்தெனவேகைமலர்
துதிசக ரிளபாங்க சலையதலா னுதகிரி யதிமகிமை யான கிரியே. (20)

செவ்வரிசு.

காசகியா லோனிடத்தி கண்டோயிற பாக் கணபர்
அதகிரி மாலையிதலா கலவன்மா... லோதிரகர்
கெகலாப் பங்கமுண்டா பிங்குமுண்டா மஞ்சென
விவகை கெய்முண்டா. (21)

(மாதகிரி மாலையும் நற்பட்டபெறாள்.)

4 மகாதேவன் மீது நெஞ்சறி விளக்கம்.

விநாயகர் காப்பு.

வேண்டா. பின் முகிடு.

மஞ்சனிகேர் நேசலை மலைசைமகா தேவன்மீதே
நெஞ்சறிவி ளக்கருணா நென்றதுசொல்--விஞ்சைதரும்
அஞ்சரவ ணத்துதித்த வத்தனக்கு முன்னுதித்த
குஞ்சரவ ணத்துமுகக் கோ.

நூல். எண்கீரடி விடுத்தம்.

பண்ணுடையான் வாளாவப் பணியே யுள்ளான்
பரவுதொண்டர் பாலுடையான் பால் மங்கிக்
கண்ணுடையான் மான்மீதக்கை யுடையான் தேக்க
கங்கைமீதீச் சடை யுடையான் கவினை யுள்ளான்
விண்ணுடையான் நெரியுடையான் பவன நன்னீர்
விசிந்தப்படக் தனத்தன்முடி மிலீந்து தாய்கு
கண்ணுடையான் மலைசைமகா தேவன் பொற்றான்
வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (1)

குணமுடையான் நனதங்க முமைக்கா மொற்றைக்
கூறுடையான் கைப்படைபே கொள்ளும் பூக
கணமுடையான் செறிக்கசடைக் காடே யுள்ளான்
கட்டமுலே யெனப்பிக்குந் கடுவாய் காகப்
பணமுடையான் நணவுடையான் பற்றி லார்க்கே
பண்வேதப் பரியுடையான் பணிகேர் கொன்றை
மணமுடையான் மலைசைமகா தேவன் பொற்றான்
வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (2)

தேவலுடையான் வாலுழவை நால்வர் வாயின்
யுதியுடையான் முத்தலையாப் தோன்று கின்ற
வேலுடையான் பெம்மைவிலை யுடையா னம்மா
வினைதவிர்ப்பா நென்னுசென்னி மீதே வைத்த
காலுடையான் கடுவுடையான் கருது முன்மைக்
கவினடியார் சென்மெனனுந் கடுவைய மாற்று
மாலுடையான் மலைசைமகா தேவன் பொற்றான்
வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (3)

தொடுடையான் பாணிநவெண் புதி மெய்யீத்

ரோய்வுடைபா னமார்துழாந் சூழ்ந்து பேரற்றும்
புடுடையான் பல்லாழி காலத் தென்றும்

நிறழாத நிலையுடையான் பேரூர் மேரட்ச
ராடுடையான் நம்மையென்று முடையான் குருண்டர்

நவீரத்தவிர்த் தருளடிகவே நல்கு மொற்றை
மாடுடையான் மலைசமகா தேவன் பொற்றூள்

வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (4)
வேந்தன் நனைப்பணிந்த பாலன் நன்மேல்

சுமைந்துவந்த வெங்கு நறை விழவு தைத்த
பாதத்தன் பற்றலுழப் புரத்தி யாகப்

மரிவடன்புன் னைசுபுரிந்த பமார்த் தத்தன்
பேரத்தன் புரத்தன்மால் பேரற்று மத்தன்

புண்ணியமில் பொய்மையினைன் புன்னெஞ் சத்தன்
மாதத்தன் மலைசமகா தேவன் பொற்றூள்

வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (5)
நத்தத்தன் சீமந்தா யிசணி யன்றன்

ஆறுடம்புண் னிரதனை நகையோ இண்டு
நித்தத்தன் பேரானறவக்காட் சம்பு ளாகப்

மிறங்குவந்து வலிகெடுத்தப் பேரந தீர்த்த
நகத்தத் தனன்பர்சுபாற் நிகழ்கே சத்தன்

நித்தனைகள் சிறிதேனுஞ் செய்பார் பாறுன்
மத்தத்தன் மலைசமகா தேவன் பொற்றூள்

வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (6)
தொலைவில்லான் பாசில்லாள் சொந்த மில்லான்

முகழில்லா விகழவில்லான் சொகு மில்லான்
மலைவில்லான் பாசிலுமபற் குறன்ற மில்லா

குறப்பில்லான் மபுசில்லா னுயர்த்த மேருத்
செய்யுதல் மடமை நெஞ்சே. (7)

சொடியார் நமக்கெழுளை செயயம்
நன்னின்று மலைசமகா தேவன் பொற்றூள்

வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (7)

உருவில்லான் ஹருவுதற்கு மேல்கீழில்லா

ஹுண்கில்லான் விருப்புவெய்யப் பொன்னு மில்லான்
ஹருவில்லான் பெண்ணு மில்லா னுணு மில்லா

ஹலியில்லான் மெலிதில்லா னங்குக் கில்லான்
கருவில்லான் நத்துவங்கள் காண்டத் தில்லான்

ஹுங்கில்லான் ஹுழக்கில்லான் கருதும் வெற்றி
வருவில்லான் மலைசைமகா தேவன் பொற்றூன்

வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (8)

ஹீதியில்லான் நதியில்லா னந்த மில்லா

ஹண்னைத்தனத யாருமில்லா னுண சில்லான்
சாருவில்லான் நமரில்லா னயுனு மில்லான்

நணதில்லான் பொற்றூர்பாற் நயவே யில்லான்
நீதியில்லா னென்றெவரு நிகழ்த்தத் தில்லா

நேர்த்தெளிகில் வென்றிடவே நீளைக்க வென்றும்
வாதியில்லான் மலைசைமகா தேவன் பொற்றூன்

வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (9)

நண்ணத்தன் ஹதியரிந்தோர் கலியை மாய்த்து

நற்கருணை யன்பினொடு நயந்து நல்துப்
எண்ணத்தன் வேதண்டத் திதழ ரத்த

வினைசுத்திடுபொற் கயிலைபின்னிற் மிருக்கு மத்தன்
ஹண்ணத்தன் னெருபாகத் தரிசே ரத்த

ஹனுமன்ப ருளமகலா வத்தன் செந்தி
வண்ணத்தன் மலைசைமகா தேவன் பொற்றூன்

வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (10)

வாகனத்தன் முகுத்தன் மலைத் திடவே வன்னி

மலையுறவாய்த் திகழ்க்குக்கை மலை வேய்க்க
வாகனத்தன் பேரன்பார் கமலக் கண்டை

வாகனத்தன் ஹபுபுபு மகிழ்ந்த தானுய்
வாகனத்தன் நல்குபுபு பட்டைய மிழ்க்க

வள்ளல்பரா பரனெக்கல் வலிசேர் முண்டை
வாகனத்தன் மலைசைமகா தேவன் பொற்றூன்

வழுத்தியனு தினமுமுய்வாய் மடமை நெஞ்சே. (11)

என்னுள் மரன்முதலே ஊதித்திடாம

வலையுமிக்கர சகவாழ்வை எவ். எவ்.

வரையுள் வினாளுகக் கழித்தா பந்தே

மையலுமும் பித்தேதற் றீ வைத்தார் பாசே

தூதருங் கவலைகொள்வ டுபம னுளைப்

பேராததின் த் தென்சொல்லப் பீபாண னுயர்

மாணநு மலைசைமகர தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு தின முழுவ்வாய் மடமை நெஞ்சே (12)

பண்ணிசெய்த விளைப்பயனும் சென்ம முற்றாய்

பலகா னும் பணத்தை மிச்சப் படுத்த வெண்ணை

கொண்டுழன்றாய் குறிப்பவியாக் கீகாழன் செனறு

குறைதணிர்க்க வுத்தி டீபாகக் கொள்கை பூண்டு

தொண்டுசெய்தா பதனாலென் பெற்றாய் நீயே

நுட்டியுளக் கின்னமுதான் சொல்லென் தேவாய்

வண்ணெய் மலைசைமகர தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு தின முழுவ்வாய் மடமை நெஞ்சே. (13)

தூதர்படவாழ்த் தீர்வகற் றே பெண்ணி பெண்ணிச்

செய்தொழில்கள் பலபுரிந்து இறுமை யுற்று

மடம்புகூர பெனவலைந்தாய் வாது செய்தாய்

மற்றுளகர ணிகளினிரிவாய் வாங்கிச் சேர்க்கத்

கடன்பட்டாய் நிரித்தித்தா பென்பெற் றுபேர

கவலையொழித் தினியி னுள்க் கழித்தி டாமல்

வாழ்ப்பித்தால் பனைசைமகர தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு தின முழுவ்வாய் மடமை நெஞ்சே. (14)

இணக்கமுட னெதகனையோ நீதி பெல்லா

மெடுத்தெடுத்துப் புருட்டியுற்றதற் றிசைந்தி லாகியற்

குணக்கெடுக்க ராய்வலைக் கூடா தென்னும்

கொன்னைத்தாய் நீபுரிதுற் குணத்தைத் தீட்டுப்

கணக்கெடுத்துப் பார்த் தகமன் வாரா முன்னம்

கண்ணியழைத் திடநினு வே காணத் சொன்னேன்

வணக்கமுடன் மலைசைமகர தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு தின முழுவ்வாய் மடமை நெஞ்சே. (15)

நூறுசொல்லி நயம்பேசிச் சோபங் காட்டிச்

சொந்தமுமை யல்லாது துணைவே நில்லென்
வாறுமங்கென் னுடனுமோ விட்டு விட்டு

வருவீரம் மனைக்கென்றே மறித்தி முத்துக்
குதுமெச்சப் புரிதுணையிற் பணக்கை முற்றுஞ்

சுருதின்ற ழீதரகையாபார் அழைப்பி டாமன்
மாதுபங்கன் மனைசைமகா தேவன் பொற்றான்

வருத்தியனு தினமுழய்வாய் மடமை கொஞ்சே. (16)
எட்டுகிணியே ஹம்ரிசியே னுய்மை நான்கிட்

முதுசாது மிந்திலொன்று மிறய்சே வென்முத்
கட்டுமை சே. சிப்பாசப் பெ பொருள்கைக் கொண்டு

கனிவசனத் தாலகைரக் குத்து தேரக்கிப்
பட்டுடைபின் னீயுமது கணவர்த் தேடிப்

பரிந்தவிண்புழை பாணவர்தம் பாச நீக்கிச்
மட்டுமந்தம் மனைசைமகா தேவன் பொற்றான்

வருத்தியனு தினமுழய்வாய் மடமை கொஞ்சே. (17)
கொக்கன்முகக் குத்தியிலினை புல்லாக் கிள்ளை

திருகாட்டுகுத் துணையிலினை செவவுக் கண்ட
கொக்கலந்தா மனைசைமகா தேவன் மிள்ளை

குணிமுழைக்கா சங்கைமுத்துக் சோரான் மிள்ளை
மிங்குதற்குப் பொருடருவி செனப்ப நிற்கி

நீசைந்துபுண ராவிழைபா ரிணக்க கீங்கி
மங்குலஞ்சேர் மனைசைமகா தேவன் பொற்றான்

வருத்தியனு தினமுழய்வாய் மடமை கொஞ்சே. (18)
எதுகதத்தென் போல்வானே யோர்க்கண் மட்டு

மினங்கவந்த சிவசாயி மினிசன் பாலக்
கழிவிடுபொற் பவண்மனை கண்டைச் சேலை

காரச்சம்பா நுபுறிகுபாண கலிவெற் மந்தான
விதியறிக்க வகை சேட்டி நுமக்கித் தென்ன

சோமென் னும் நீலியர்க் கெனைய மிட்டு
புதிதிலெந்த பனைசைமகா தேவன் பொற்றான்

வருத்தியனு தினமுழய்வாய் மடமை கொஞ்சே. (19)

மனப்படியே பொருடனடும் வழங்கா ராயின்

மஞ்சமிசை கிடந்துதலை வலித்து தென்பாள்
நினைப்புறுவாள் சுற்றிவந்து சேவித் தாலுஞ்

நிதினுமெழாள் மாதவிடை திகழ்ந்த தென்பாள்
இனப்பழிப்புண் டாச்சுறுமை யிணங்கே வென்பா

ளித்திரஞ்சேர் விலைமாத நினைக்க நீக்கு
வனப்புடைய மலைசைமகா தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு தினமுழய்வாய் மடமை செஞ்சே. (20)
நன்னயத்தெம் மடமயிலை யன்பாள் வர்கோர்

நாளனைந்தி ரகன்றிற் நாளை கொட்டுத்
துன்னுருழம் கிரகியிடாள் பெச்சு மற்றான்

சொதநூர்காள் பாலருந்தா பிலை நீத்தாள்
என்னவார்க் கிடவந்தி ரினிதர்பச் சேர்வி

சென்றிந்காய்க் கிழனிமொழிக் கிணங்கி டாமன்
மன்னவனெம் மலைசைமகா தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு தினமுழய்வாய் மடமை செஞ்சே. (21)
கொடுக்கும்வரை துதிபுரிந்து கூடச் சாகுங்

கொள்கைதனைக் காட்டியப் பார்த் கொடுக்க வேலா
கூடுக்கண்வரின் முகநோக்கா என்முன் னில்லா

சேடடர்போ டாவென்பா ளில்லம் விட்டு
முடுக்கிடத்தாய்க் கிழவிசைரின் முறமெ பெப்பாள்

சேமசமுள்ளா ரிவர்கண்மயன் முழுதும் பெபக்கி
மடுக்கணிறை மலைசைமகா தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு தினமுழய்வாய் மடமை செஞ்சே. (22)
காய்ச்சரைடல் லாமனக்கு மத்தைச் சூரி

நிதிக்கொம்போர் தியினைத்து வயஞ்சேர் காத்தம்
பேய்ப்புடலோ டாடை யொட்டி மாட முட்டை

பெருகுநீரோ ளிதத்தினைதப் பிசைந்த சைத்து
வாய்க்கிலிய ரசக்கட்டி மன்னடை கொந்து

மருத்திலொ டுறவகற்றி மாண சென்மம்
மாபத்திநின் மலைசைமகா தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு தினமுழய்வாய் மடமை செஞ்சே. (23)

பாலிலே மருதுகண்டா யித்திய நாற்றம்

மார்புண்டாய் விடக்கொண்ட மார்புக் கண்டாய்

தோலிலே ஸ்பரிசைவார் நாற்றம் கண்டாய்

கந்திரதார பரிபந்திக் குந் தொல்லைக் கண்டாய்

மேலிதன்கொ ளென்கா ர்ப்பேயின் நாற்றம்

கேவனையாய் பற்றினைதும் வெறுத்துள் ளன்பால்

வாசியகண் பாலையகா தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு திணமுழுவாய் மடமை தெஞ்சே. (24)

துன் துசிர நான்குடைய வயனைக் குட்டிக்

துன்பகிறதப் படுத்தியவன் றொழில்லகக் சொண்டு

மின் துமரில் விடுத்தார் குலங்க மய்த்து

விண்ணை மெய்க்கினை விப்பா விப்பது

வன் துமரம் குழுகொண்டேயடிமை கொண்ட

வெழின்றுநகன் தரைமகனா சின்னே னம்பா

மன்னுமுந் பகைசமகா தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு திணமுழுவாய் மடமை தெஞ்சே. (25)

தந்தைய மகனொக்கல் தராக் திவ்ய

தன் தானிய மாயிர்த்த தானக் கோவை

வித்தகசெய் மனைவாட பிணவயா ராயின்

வெறுப்பிலுக்காய் சிலையிதாய் விளங்க விலை

சுந்தாரிற்சுட் றெவென வெய்தனி லன்பு

சந்திரனு பின்றியுண்மை தானம் சின்ன

வந்தனாயாய் மலையையகா தேவன் பொற்றான்

வழுத்தியனு திணமுழுவாய் மடமை தெஞ்சே. (26)

விடைக்குவா யென்மல்லை வீத் தெய்வம்

மெடுத்தினைத்தித ளன்பினுட லின்பா ளுட்குந்

நண்பகண்குட டுவிழ்த்து விட்டான் மாரே தினன்

தந்தனின் துணம்பெயர் ளன் றெத்து மாறன்

பண்பகல் லாழ்த் தாரமுத்தி சிலை வித்தே

துணம்பெயர் ளன் றெத்துத் துணம்பெயர் ளன்

வயங்குமழு மனைவா ளு தேவன் சொன்ன

வழுத்தியனு திணமுழுவாய் மடமை தெஞ்சே. (27)

தாங்கொயிப்பான் பண்ணவரீரட் டாச செய்யுந்

தருணமதிற் சலியெவென் றபய மாண
கரங்கொயிப்பான் றுனவனுக் கண்டு தீர்க்குந்

கண்கொயிப்பான் தனதுளத்திற் கருதத் தெட்டாய்
பயங்கொயிப்பான் மற்றினைவெய் டெடைதீயார்த் தாதும

பலிக்குவென்று தினந்தினமன் பாக நவல
வாங்கொயிப்பான் மனைசைமகா தேவன் பெற்றாள்

வழுத்திடனு தினமுழுவ்வாய் மடமை நெஞ்சே (28)
திருதிவான் சிதைவரினா குளங்கண் முத்திஞ்

சீமறாளை பன்னியெண்ணதச் செய்தாற் றுனை
முத்திவான் சொன்னவெரி முறத்தத் சென்று

முலாத முத்திக்கு முயலு மார்க்கந்
தந்திவான் பந்தாழி சிலபெற் றேருக்குந்

தன்பதக்கதைத் தயவாதத் தரவே யன்முன்
வந்திவான் மலைசைமகா தேவன் பெற்றாள்

வழுத்தியனு தினமுழுவ்வாய் மடமை நெஞ்சே (29)
மொன்னகர்க்கோன் தலமுனிவர் புதிய ளர்க்கோன்

மோழனிமை மோரளகைப் புழம்பேர் கொண்...
கன்னகர்க்கோன் காகநல கதத்தார்ப் பர்கோன்

காயிபொழிந் தேன்குரு தவன் மாண
இன்னகர்க்கோன் முகனாக கிரித கைக்குழந்

சென்றபயலிம வந்திவாழ்க மியல்பா வியர்க்கும்
மன்னகர்க்கோன் மனைசைமகா தேவன் பெற்றாள்

வழுத்தியனு தினமுழுவ்வாய் மடமை நெஞ்சே (30)
மண்டலத்தோர் கருமும்பும் வகைய தாத

வழுத்தியவிந் நுல்லாழி மனத்து ளன்பாய்க்
கொண்டவர்கள் கிரிக்குரைத்தோர் கதித்தோர் வாழி

கொற்றவர்கொற் கோல்வாழி குழிகள் வாழி
கண்டலைஞ்சு பாசகரி வாழி மெய்கைச்

சைஞ்செனை குருமாத சாதி வாழி
மண்டலமுார் மனைசைமகா தேவன் வாழி

மரகத்தா பெருகாழை வாழி வாழி. (31)
(கருஞ்சிறி விளக்கம் முற்றுப்பெற்றது.)

5. மரகத வல்லியம்மை பதிகம்.

—ॐ—

காப்பு பெண்பா. பின்புருகு.

மாமலைசை வாழு மரகதத்தா யாழ்முமைமேற்
சேம யிதபதிசூர் செப்புவாய்—வாமமிது
தும்பிமுநர் தொங்குருடத் தொத்திவயிற் றைந்துகாத்
தெம்பமனைச் சிர்க்கையுள்வைத் தே.

நூல்.

ஆசிரியப்பா. பதிநான்கடி.

கீர்பெருகு தருமமென் பதுவெனது கனவிலுஞ் சிங்ஹதட்ட சற்ற மெண்ணுச்
சுறியனெ னெனினுமுன் சரணகம லக்களைத் தினமுந் துதித்துய்ய யே
வாப்பெருகு மிதையமுந் செல்வமிது கல்வியுட னினியகக மென்ம மிலா
யெவகுதினை செல்வியே மக்கையர்க் கரசியே யெழ்நு ணன்நறங்கை யே
கீர்பெருகு சனையலெழு திரையோசை கரைதனி னித்தனைச் சித்தம்வைத்தே
சேயலெழு துதிசெய்யு மடிபார்க ளோசையுமர்க்கை நைதுமோசை
வார்பெருகு பழனமுழு மன்னந்தம் மோசைம் வழுவாதெ னாளு மோங்கு
மாமலைசை யம்பதியின் மாமீதவா பங்கில்வனா மரகத வல்லி யுமைமே. (1)
மூவரா னவர்கட்கு முதல்வனு மந்தநு முதலில் லாத வேத [ன்மீதே
மூர்க்நியா முன்னிருவர் முனிவுக்கட மண்ணினின் முளைத்தமுக் கண்ண
ஆயலா னாதல்கொண்ட லக்கையற் கண்ணியை யாதுகவை யேயன் னையே
யாதலி லேனெய செயமிது தொண்டர்கட் கமுதனித் தவர்க ளெனம்
ஏனலா னாச்செய்து கண்ணி துறித்தையு மெண்ணம் தெனக்க குளவையே
யிருகவையு மேபெருந் அமரமுதுபுன னுநெய் யெக்களிப் புடனு லாவ
மாவரா லன்னுட்டி புகமதை யேயெட்டி மருவெற் றுவி லுஞ்சர்
மாமலைசை யம்பதியின் மாதேவர் பங்கில்வனர் மரகத வல்லி யுமைமே. (2)
திண்ணமென் மேலுமலே றுன்னிதன் னுதாத்தா செய்தாத வண்ணமே செய்
திசபா யிரண்டி னுஞ் சுகம்குந லின்புற்றி னினைபடி தன்னது திக்கு
ன்னைய குணங்களுஞ் சொன்னய முடன் பழிபு னானு மதுத் தியத்தே
காரிபரி பூரணில் வீரிமக மாகியே றந்தலைக கிறைசெல் வியே யுந்த
கொன்னவ் வு மயில்கையின் மன்னமெழில் குடிக்கொண்ட குமரன் னைப்ப
கொதைகுழல்வாய்மொழி தையவுசெய்தொன னுகுறைதவிர்த்தாட்கொனமே
வன்னமய லுக்குயினை மின்னிசையொ மெப்பநம் லாளுவவு பொழிலு மேல
மாமலைசை யம்பதியின் மாதேவர் பங்கில்வனர் மரகத வல்லி யுமைமே. (3)

அன்னையே பின்னாபல குற்றங்கள் செய்திடினு மவைபொய்க் காளாயின்னே
 ருரணைத் தாதுவு செய்திவிவரிபாணுநின் னருமைமக வல்ல வேறொசொல்
 கின்னையே சுத்தென்ற வெண்ணையே னாகவிடி னின்புகழ்க் கழ காருமோ
 நீய்திரி குவிக்கு பாலைய சிலையே நிலமளந் தோன்றங் கையே

முன்னையே சத்தவிர நின்னருளே னாகவி. மூபல்லையின்னே மறந் கெஞ்சம்
 முன்னாக் கிழக்கையிற் பின்னுக் கிழக்கின் மூடமதை நீக்கி யான் விண்
 மன்னையே தாங்குதண் கார்தவரு சூதமொடு வாழைகள் பழந்தி லங்கு
 மாமலைசை யம்பதியின் மாதேவர் பக்கில்வளர் மாகத வல்லி யுமையே. (1)

அந்த உயர்விலில் லாதபர மோடுவெளி யுத்தனை யுமேநி னைந்த
 வாதபர மேஸ்பர் கோதின்கு பாகரி யலிலெயர் வாத சேவி
 சிந்தா குலத்தவிர்த் தெந்தவித முகநிருபை செய்துகிறி பெயரே முன்னுட்
 செய்தபிழையோடினிச்செய்யியு = ன்க்கென்றிருவரு னெனக்குமுற்றார்
 தந்தாள வேகல்ல சமையமிது புண்ணமையென் சாற்றுவது ன்வது மொழிப்பா
 தாபுமறி யாதகுல் தாறுமுள நோந்னது சமையது தஞ்ச மம்மா
 மந்தார முல்லையொடு பிச்சியிரு வாச்சியுயர் வாசநக் தனவ னஞ்சுந்
 மாமலைசை யம்பதியின் மாதேவர் பக்கில்வளர் மாகத வல்லி யுமையே. (2)
 கிக்குநிறை யம்பெருகு ன் முயர்குருவ னெனவனின்னையமிழைத னுமெய்
 கெத்தனை பெருங்கவலை வைத்தனை மொருத்தொ ணித்தனைக் காண வந்தது
 கொங்குமழ்மலைக் கடுகொங்கமட மடகையர்க்கோண்மடவனை விடக்க
 குறைமற்ற வாழ்வுதந் சுகமுற்று மீயந்தனை குடிமுழுது மேபு மந்தன
 கொங்குமுத மலர்வா யிலங்குதய லேவிழிக டி காணிக் கான னற்றார்
 சின்னரு ன்றுத்தவிடை கன்னங் கழித்தகுந் தென்னவருரும்பெருமைய
 யங்குணவ ஷம்பொழில்கள் சக்குதவ முப்பழன வளமுது செழித்தி லங்கு
 மாமலைசை யம்பதியின் மாதேவர் பக்கில்வளர் மாகத வல்லி யுமையே. (3)

சேகமுட ளுனதடியை யோர்க்கணம தாய் டு நினைக்கவற் மாத முட
 கெஞ்சமுடை னாயினே னென்குணங் யாவமே நிலைநிற்கு ன்ன வாய்ம
 பாசக்கு சேய்களிற் பெல்லாத சேமொன்று பரிவுட னிருச்சி னைத்தன
 யாதுகப் பின்னிய தாப்தன்ன னிதிப்பா பழமறைக டெட வந்தபத்
 தேசல்கு மதீயதன வல்லியே பன்மையென் செய்திழைக னாய்ப்பா ருத்தென்
 னெய்வர்களை கெடாத்தின்னை மொழித்தனை துசேவமது கிச்சுநருக்கவாப்
 சாமத கழமுதி லாமமொடு குதநுயர் வாகைகசெந் தன்னொ ற்றில்குந்
 மாமலைசை யம்பதியின் மாதேவர் பக்கில்வளர் மாகத வல்லி யுமையே. (4)

படிதரன் லெறும்பகடை பரணைதலை யாருமென் பத்திவ்ஞாநி தாலி லக்கம்
பல்லுயிர் கஞக்குஞாயர் மானிடச் சென்மம் படைத்தென்று மேபுறந்தென்
ருடிமுழுது லின்னடித் தொன்நிசெய சேவடிமை கொண்டதிரி துலி சேலி
குலதலேவது யின்வாத தவகேய வாழ்கந் கொடுத்தனது கருணை தெய்தான்
கழகமடி பாலாவினக் களிகவரு மந்தடக் களைவிரட்டிடவ மன்னர்
கழகிரொருசேன்மெடுத்தெறியவிளர்நாக்கடிந் தெடுத்தவையுமெறிதேன்
வழமவஞ்ச் சோலைகளு ளெற்குதிர் செறிந்நிலகு வயலுநர் கபமு மேலுந்
மாமலைசை யம்பதியின் மாதேவர் பங்கிவ்வளர் மரகத வல்லி புமைமே. (8)

வாதுசெயு மவுணர்சுடி வேரறுத் தண்டர்தம் வன்மய ரகர்ற வேண்டி
வரிசிலை பெடுத்தவன வரசமது சென்றான் மாருதியின் வர்க்க மதனூர்
சேனவது கட்டிலம் காபுரியின் மேவித் திடங்கொண்டி காய லிந்திர
சித்தகும் பகர்நா வணராசி முடிக்கொண்ட சேவதன் சிறையை நீட்டித்
திதருண் மறிபாத வீடணர்க் குச்சிரஞ் சேவிபுட வரசு ந்த [செம்பொன்
பெருக்கன்மால் சோதரி மென் துறைக வரியாய் திருத்தியுங் கருணை [ம்
மாதுகுடிக்கொண்டவன் வரசுந்நமயா முழுநறவன்னாரிடுதன் சனைகங்கு
மாமலைசை யம்பதியின் மாதேவர் பங்கிவ்வளர் மரகத வல்லி புமைமே. (9)

சொல்லிய பண்பதச் சஞ்சென வெண்ணித் துதிக்கின்ற வெணை பேனைச்
சோதிக்க வெண்ணித் துன்பது பங்கிவ்வளர் துறைமக னுன்கு முனறையோ
ஆவல்லது வனவேனு மொருபோது மனசுத வருவன்த் துனது துதியை
யாறுதினமு மறவாது பாடிநா னுமயகல் லன்புமிக வேகொ மித்தான்
கல்லதுளை வில்வதா கக்கண்ட மயக்கண்ட கண்ணுத் தான்கு வாய்த்த
காரணர் வித்தியபரி பூரணி நாரணி கஞ்சமலர் கேர்ப தத்தாய்
மல்லல்செறி குசவன மேலுபவ கிள்ளைகளு மறைகவித் தத்தவ புத்தம்
மாமலைசை யம்பதியின் மாதேவர் பங்கிவ்வளர் மரகத வல்லி புமைமே. (10)

சதாரமறைகம் வாழ்பா கமபரா ணன்வாழி தவகேய முனிவர் வாழி
தந்திமுகன் வாழ்சண் முகன்வாழி தெய்வாலை தாயவன்னி தாமும் வாழி
பதியார் [த்திலுரை கமலையயன் காடிநால் பண்ணவரும் வாழி யித்தப்
படியின்மனை முகமன்னர் வாழியித் துலைப் படிப்பவர்க ளெவரும் வாழி
பொதுவில்ல வலகம் திருந்திடத் தென்பொருளைக புக்கிவளர் முனிவர் வாழி
புகழ்மீன சிலையுயர் வாழிவீப் பிரவாழி பொன்மாது வாழி பிளிய
மாதேயிய தாகவெழு ளுதலி மு மலர்கள் சோரி உளாததிரியும் வாழி
மாமலைசை வாழ்புயர் மாதேவர் பங்கிவ்வளர் மரகத வல்லி புமைமே. (11)

(மரகத வல்லியம்ஸம் பதிகம் முற்றிற்று.)

கிரியாமவெண் ணீராகச் சிரித்திடுமெய்ச் சேவகன்றன் சேயே யென்றும்
பிரியமுடன் நெரிசனைத் தெனையான்வா யனாவதம் போர்ந் நாத
பிரியிலினி தாய்வகிக்கும் திருமுருகா குஞ்சரிதன் கேள்வ னேமூன்
புரியெனுந்தா னவரைவென்றே யரிநிறத்தா ரரிமுருகா வரிவேல் வேளே. (7)

நன்னிலைமை வழுவாத மலைசைநகர் நாதகிரி நாத னேயத்
கன்னிவன்னி குஞ்சரிதன் காதலனை கதிர்வடிவேற் கைய னேநா
லுன்னினைமா மலரடியை நினைத்திடவும் புசுத்திடவு முலக ிது
மன்னியவன் னிபர்மாதை யுன்னிடை வண்ணங்கா வடிவேல் வேளே. (8)

சந்தன்மகன் தனைச்சிறையி வீட்டாகா பிறவிரோய் நாடா வண்ணம்
அந்தயவு கந்துனையே யறியவறி வந்தவழு மடியேற் சீய
வந்துனது திருவுருவஞ் சிகியதளி லிலகிடவே வடிவே லேந்திச்
சந்தமு மருள் புரிந்தான் தனிமலைசை தனிலவனருஞ் சாத வேளே. (9)

மல்கமிகும்பொன்னயில்விட்டசாருடறுளைத் துயிரைப்பாழித்துவிண்ணோர்
வக்கமகன் டுவந்திடநற் கருணைசெய்க வெழ்ன்முருகா வென்று மெத்தன்
வாக்கதனின் மதுரகவி யமுசுகிரி படன்பெண்பா வழுத்தங் கல்வி
ஆக்கமிக வருள்புரிந்தே யெனையான்வா யரனிடத்தா னருளும் வேளே. (10)

(வேட பதிகம் முற்றுப்பெற்றது.)

7. மலைசைச் சடாக்கரன் மலை.

விநாயகர் காப்பு.

பின் முகே வெண்பா.

பங்காஞ்சைர் நாதகிரி மலைசைச்ச டாக்கரன்மேல்
இங்குகமா மலை யியம்பவே—கங்கைபுனை
தந்தையவ லஞ்செய்தொரு தண்கனிது வர்க்கமுதல்
வந்தைசா னங்கடுளை யே.

நூல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாமேவு செம்பொன் முடியுந் கருளை பொழிமு சூழம்
பாமேவு தண்கடம் பார்தின் புயழும் பசாம்பு யழும்
மாமேவு வேலுந் துலங்கச் சிகியிசை வர்களுந் வாய்
காமேவு நாத கிரிவாழ் மலைசைச்ச டாக்கரன்.

(1)

முக்கனெம். மாவூர் மாதேவ இம். பர் முதல்வ வீடப்
பங்க முறையு மரதகக் காய்மகிழ் பாலதின் மேன்
மிக்க புறமுண்டப் பாவனை வெல்லி வினாத்த னியத்
தந்த தாதிதெய்க் கிவாய் பனைசைச் சடாநகரீன.

(2)

தூதணி, தோயி பன் தெய்வ தெனின் னிரண்டு பெருநீய
தந்தனை போசக பிரவதி புத்தி சேவழ தனத்தி ன் ப
செய்குதிழ் மாந், தக சிடவாக சைபிவாக பிந்த மழித்
தந்தத நின் துண் செட்டவங் பனைசைச் சடாநகரீன.

(3)

மண்டி, தன் தோ, தும்கண் டார் துண் வேரனு நுபவநு வராத்
தண்ட நி பாதிபாரதத் துந் தும்கண் கட ப்ப த் தகை
தந்த ப்பவதத் தோனு துந் தும்கண் யும்த, த் கந்த் தநு வராத்
தண்டனை தாத கிரியாய் பனைசைச் சடாநகரீன.

(4)

விண்ணொன் னொன் துயர்வாய் தன் தா தில்க்கி வச்ச
தெண்ணு திதூத் வரதபுந் தோயென் னிடவிதாதி யு
பன்னு திதூதிக. விவாயுண் தோதடர் பார்து மூ
தவாயுன் பொநிவவணு குழு மனைசைச் சடாநகரீன.

(5)

குழந்தை விரத்கண் தன் தோச் செய்துந் குடைவிய ன் தீவ
பெததவன் பிள்ளைவத தனஞுவ தோதிது த்பவநு பெருநீய்
மந்துறு தாய்தந்தை தீவா யிதூத்குத் பவதக தீவன்
சந்துன் தயவுசெய் துண்வாய் மனைசைச் சடாநகரீன.

(6)

தந்தைப் பனை, நு மொழிதே வினவர்கண் மொழித்திடி வுத்
சொதய்வைத் தாதிதெய்க் கிவாயிள் திவையுண் தெய்க் கிவத
தொதகண் தாய், து தீவ தயிர் தித் தெனையு மொய்
தந்தை மொழிவாயி பாகி மனைசைச் சடாநகரீன.

(7)

முனைசை துண்டப்ப பினைசை து தந்தை துனைசை து
தந்தத் திதூதிக. தந்தை தந்தை தந்தை தந்தை
தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத்
தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத்
தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத்

(8)

தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத்
தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத்
தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத்
தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத் தந்தைத்

(9)

காமலரிக் காணிற் றவஞ்செந் தன்பதி காத லர்த்து
மாம னுருவெடுத் தம்பரங் சென்று மழத்து ரைத் து
சோம னாணிச்சொக்க உதன்னமைத் தாவருட் டொண்ணி லன்பு
தாமத மின்றித் தருவாய் மலைசைச் சட்டாக்கோ னே. (10)

கொற்கை? லா மிலங்குமீன் னூர்மயல் கொண்டு மிழ்வுஞ்
சங்கையைத் தீர்த்துன் னருட்டா தெக்குந் தமீதுரு வார்
செங்கையிற் சக்கராஞ் சங்கணி மாதவன் சேருமைத்
தங்கை யெனுமவ்வுலி பாரா மலைசைச் சட்டாக்கோ னே. (11)

அஞ்சொன் றெழுத்துகத் துதித்தே யருள்பெற வாசை பெண்ணின்
யிஞ்ஞ வ தாவனு மாயாவி காரம் விலக்கி யுய்யக்
கஞ்ச மலரினை தன்பதங் காட்டுங் கருணை மல்லார்
தஞ்சமுன் டோபென யாவ்வாய் மலைசைச் சட்டாக்கோ னே. (12)

மதுறுந் தவப்பொடி மரக்கிய கண்ணுதலி வாய்த்த பெம்மான்
சுதன்ன வந்தவ ருட்டே சிதவுண்மைந் தூய முத்திப்
பதவிரனக் கோகொதித் தெந்நாளு நின்னருட் பண்பிருள் வாய்
சுதமகத் தோனாக ரொப்பா மலைசைச் சட்டாக்கோ னே. (13)

மருவா வியக்கொன்றை மாமலை நுதல் வாய்ச் சூலன்
குருள் கியகும் ராஜிதி யேன்றன் குறை தவிர்த்துத்
திருகா கியதவச் செல்வமுங் கல்விபுஞ் சோரு ஞர்
தருவாய் பெரழில்வனஞ் சூழ மலைசைச் சட்டாக்கோ னே. (14)

அன்னஞ்சு மான சடைவள்ளி சாரசின் னுறெழுத் தைத்
யென்னெஞ்சி லன்புட் டோர்பொழுதாசினு மேந்த விலண் ணுக்
கண்ணெஞ்ச னுயினு தின்னரு வியந்து கலித் தீர்க்கிகன்
தன்னெஞ்சி னுறம் வளர்வாய் மலைசைச் சட்டாக்கோ னே. (15)

முண்ணப் பிறநிக் கடலோ பெரிதிறத் தோக மண்குரில்
இன்னம் பிறத்தழ லவனாக பெருகன் னிடொழித்து
மன் னுங் கருணை யுட னை மயின்விசை வந்து னுது
தன்னம் பதமுந் தருவாய் மலைசைச் சட்டாக்கோ னே. (16)

தூய்மதி வேளரியன் சேவ வுயகரக் கிகாண்டி தவின்
கோய்த விர்த தாவலு தின்புட் டோபதி கோக்கியுழஞ்
செய்துனக் கண்டபுன் மாதாட் டோபதி திகழ முனைத்
தாய்வமைத் துங்கிகாள்வ னுண்டோ மலைசைச் சட்டாக்கோ னே. (17)

சிலையான வயிறுநகல் மின்னார்கண் வையிடுஞ் சேலிகர்க் கண்
விலையான தென்னையனா வாரங்கரு வாயெழி லா
விலையான திற்பள்ளி கொண்டவன் மனைகல் கிளைந்த வவந்து
தலையான் மனக்குங் குருவே மலைசைச் சடாகூர னே. (18)

காராரு மேனியின் மான்மரு காவருட் கண்களி னூற்
பாரா திருக்கிற் துணையாவ ருண்டெழிற் பங்கய மே
லேமா கியபொற் பதச்சேவை யன்புட னீயநுள் வாய்
தாரார் கடம்பணி மொய்ப்பா மலைசைச் சடாகூர னே. (19)

நம்பிய தொண்டர்க் கெளரியப் ஸ்னைத்துடர் நன்னி மிக
வொப்புடுன் னுள்ளக் கவிதகிர்ப் பாயடர் வேபு தித்து
அம்புலி யார்சடைக் காடு னம்பலத் தாடி நின்ற
சம்புச தாசுவன் சேயே மலைசைச் சடாகூர னே. (20)

பன்னகம் பூணிழை பாலாவன் னம்புயப் பாத மதை
யென்னகற் தன்னி லாலா திருத்திட வெண்ணு மிச்சைக்
கொன்னல ராணபு லாதியை வென்றெனக் குற்றிட வுன்
மன்னரு ளீய்த்து புரப்பாய் மலைசைச் சடாகூர னே. (21)

பாற்கண்ட பூனை யதைபுணச் சுற்றிடம் பரன்மை யைப்போல்
வேற்கொண்ட வாவன் னைநட்பா லினுக்கு கிரும்பி சிதம்
மாற்கொண்ட வெற்கதை யீய்த்தாள வெண்முன் வராம லிருந்
தாற்கண்ட வந்ததை யாரோ மலைசைச் சடாகூர னே. (22)

அண்ணையர் தந்தையு னீயே யலதாமற் றருளர் கொல்
கண்ணையன் றொண்ட ரினத்தோடு கூட்டி யிடொழி தித்தப்
பொண்ணையர் கொண்ட மணிக்கமல் குழும் போருகத் தான்
தண்ணையர் கத்தென யான்வாய் மலைசைச் சடாகூர னே. (23)

கெல்லா முடப்பிள்ளை யைப்பெற்ற வண்ணை சிதின் மன்பே
யில்லா ததைக்கொன் றிவெதுன் டோவெளி யேன்கு னைத
ளெல்லா மகற்றிற் பெரின்ப ஶீடெனக் தேயநுள் வாய்
சுல்லாப மாமயில் வேலா மலைசைச் சடாகூர னே. (24)

வேதா கிதிப்பய வென்று லதையும் விஸ்கிட லா
காதா பலகித மாறா வென்று கலிககிர்த் தான்
மாதா வுமையவன் கண்ட களிக் கிட மன்றி கின்ற
தாதாவென் றுமுன் சேயே மலைசைச் சடாகூர னே. (25)

சேயா னனுவினை யாடிமண் டின்று திரியி லுன்னை
போயா வெண்பந்தி ரின்னழ தூட்டிப் புரப்பது போன்
மாயா விகாசச் செயன்முடி யுன்னை மறப்பினு நற்
சூராகி வந்தநுன் செய்வாய் மலைசைச் சடாகுர னே. (26)

என்பது பூணிக் கருட்டே சிகவென வேத்து மெனை
மின்பயி மந்தமும் பாசமு முனினை வேலி லங்குந்
தென்புலத் தார்க்கள் சிறிதறு தாவதை செய்ந்து வந்துன்
மன்பதத் தாமஸ்ர ஸ்ரீமீ மலைசைச் சடாகுர னே. (27)

கொடுதகா கியகமிற்றப் பர்மலை சாத்தித் துணைப்பு தத்தைத்
அழித்தாரை வாழ்விக்கு மாம்பு கேசின் னாருளெ னக்குக்
கொடுத்தா தரித்தியற் குற்றமுண் டோவென் குறைமு முகுந்
ததித்தாள்வ துன்கட னையா மலைசைச் சடாகுர னே. (28)

மலங்கட் டியபுழுக் கடாமில் வாக்கையின் வாழ்வை நம்பிப்
பலங்கெட் டலைத்திடம் பாணெஞ்ச மேயண்மைப் பண்புசொல்வேன்
நலங்கெட்டி யாய்த்தரு நக்குநு நாகுனை நம்பு முத்தித்
நலங்கிட் டிடவா ம்வான் மலைசைச் சடாகுர னே. (29)

மழலை மொழிச்சிறு சேய்பேசம் வார்த்தையை வண்ண முதின
அழகிப் தென்று மகிழ்வார்க லீன்தவ ரன்னது போற்
குழைவுட னேழைசொல் லின்னா விடத்தன்பு கொண்டருள் வேற்
றமுனிய செங்கை வரகா மலைசைச் சடாகுர னே. (30)

இன்பம்வந் துற்றிடி லெல்லாமென் செய்கை யெனப்பு கழ்வார்
துன்பம்வந் தாற்சிவ னுருகினைத் தூசுணுந் சொல்லிடு வார்
அன்புட னேயச சஞ்சா முற்று மளித்தரு ளுன்
தன்செய லன்றியற் றுண்டோ மலைசைச் சடாகுர னே. (31)

வினையின் பயன்களி னுஜேஷு பெய்களை வேதிக் ளும்
உணைகம் மிகுற்றெண்ட ருபவசென் தேமதை போதும் வெட்சி
வரையடி கழற்கடி யேய்ந்நிப் புன்னை வரட்டடி துன்
மனைபிறி் கெளங்குந் நம்பார் மலைசைச் சடாகுர னே. (32)

திருமா ளயனு மறிபா வடிமுடிச் செம்ம துக்குந்
குருவா யெழுந்துப் தெரித்த கின்னடிக் கொத்த டிமைப்
பெருவு முடி நஞ்சு மெய்தநவ மயந்துந் பேசரு ளுந்
கருவாய் தினமு முலத்தே மலைசைச் சடாகுர னே. (33)

அஞ்சா தயிவுட னுமெழுத் தேர்தி யுந்நெபய வென்
 லெஞ்சா னனுந்ந பு கொண்டிடு மெய்த்திட நியுந் வாய்
 செஞ்சாவி வாய்ந்த பழனங்க னமபயஞ் சேர்தட மொத்
 தஞ்சார் வளமிசுத் தேரங்கு மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (34)

முன்னுட் பொதிப முனிக்குப தேசித்த முத்தமி ழில்
 இன்னு னெனக்குச் சிறிகாயி னுங்கொடுத் தேயினி நாய்ப்
 பன்னு னு சின்பதம் பாடிப் பசவுந் பம்ப ணித்தே
 தன்னு ளடிமையென் றுள்வாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (35)

செண்டே கிகர்தன வள்ளிதன் பாகநின் சேவ டிக்கே
 தொண்டே புரியு மெளிபார் ஷீனையைத் துணித்திட வே
 னுண்டேயன் பரலன் நன்னையு மாட்டொண் வெந்தருள் வாய்
 தண்டே. மலரின் வளஞ்ஞழ் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (36)

நினக்கே யடிமை புகுந்தா மெழுத்தை நினைந்து தினம்
 மனக்கோ தகலச் செயித்துன் மலரடி வாழ்த்தி யுய்ய
 ளனக்கே சுதந்தர முண்டுகண் டாட்வந் தினிதெளி யேன்
 தனக்கே யுகந்த வரந்தா மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (37)

ஹ்ரிநுந் தாலுமுற் றுரிநுந் தாலு டுவந்து பெற்றேநர்
 பாரிநுந் தாலுவிந் காவதுண் டோலின் னகம கிழந்து
 வாரிநுந் தோகையி லேறிவந் தென்கலி மர்ந்து வெட்டித்
 தாரிநுந் தேகமழ் மார்பா மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (38)

வண்டே குடி கொள் குழல்வள்ளி னுஞ்சரி வரந்த னஞ்சேர்
 மிண்டோ னுடைய வயிற்றைய னோகில மிருவ டிக்கே
 தொண்டே புரியுந் தொழிந்கண்ண யாக்கிச் சுகந்தரு வார
 தண்டே. மெழுதும் பொதில்குழ் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (39)

தேசை ரெழுஞ்சுட ரேபடி யார்க்கருள் செய்க்கும் பெம்
 மாநில மாகா சம்மகுஞ் சரிமகிழ் மானிக்க தேம
 பானேர் மொழிகுமக் சீகாமனை மீதெனும் பந்துக நெஞ்
 சானே யெனக்கருள் செய்வார் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (40)

சீனையுத் தெட்டாக பழம்பொரு ளெயன்பர் தேய மொடு
 புனைபும் கவிசின் னருள்குந் திருஞ்சுத்த பேரத் தினா
 ன்நயந் தம்முச்செவை வாழ்வுடன் சுவந்தி வரமளித் தெந்
 ன்நயந் கருணைகொண் டான்வாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (41)

பேய்க்குணம் பிள்ளைக டாயற்குத யிந்தனை பேர்க ளுதற்கு
 ஷின்னடபி லேபிழைத் தாலுஞ் சம்பளே பகழ்துவிடார்
 முண்டகப் பாத முருகவென வேத்தி முயன்றிடி லச்
 சண்டனன் டாதருள் செய்வான் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (42)

நாபேன் செயுஞ்செய லேதறியே னின்ற நூல மதில்
 நீசிய பெனது பிழைபொறுப் பாயன்பு நீடு சொந்தச்
 சேயே பலகுறை செயர்னுங் கோபஞ் செயன் முறைபோ
 தாசிய பெனவென யாள்வாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (43)

கலைக்குங் கடந்துயின் மான்மரு காரின் கருணை யன்பர்
 கிணங்குக் கொறுமவர் முன்வந்து மற் றையி னிற்ப வனே
 கலைக்குங் குழன்மட வார்மய லேசிக்கி நாணு ழ்ச்சுவ
 தகைக்கு னாருட்புகித் தாள்வாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (44)

ஆற்றினி லங்கண நீர்செறி லக்கைதங்கள் னாரு போத்
 போற்றிடு நின்னடித் தொண்டர் குழாத்திற் புஞ்ந்து குறை
 மாற்றிட நல்லை ளீவாய் ததியிது வண்ட மிழப்பாச்
 கூற்றிடு மன்பர்க ளே பா மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (45)

பொன்போ லிலங்கு மயிலுடை யாயிந்தப் புக லத்தில்
 வன்போன் ற லேவைழக் கிரங்கு பலாதரி யேனு முய்ய
 ஷுன்போடு நல்வர மீந்தே கருணைவைத் தாண்டருள் வாய்
 கன்போ விகிரின்றி வாழ்வோய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (46)

பாழான வென்மணர் சேல்விழி கொண்ட பாதைபர் பால்
 கிழா திருக்கப் பரிசுதேனற் கன்ம வினையொ ளிந்து
 வாழாத குற்றமும் பன்மலர் முன் ின் மாணா யைக
 பாழாத குற்றமும் தீர்ப்பாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (47)

குழ்சுவ வினதன் பனுவுமில் லார்தனமத் தன்னு பொருள்
 வாழ்வே விகற்பவன் வகுநக பக்கையர் மைமலி லே
 கிழ்சுவ வினவ வங் தேனரி யெழுவில் வெம்ப கொடுந்
 கற்புமோருமற் புறப்பாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (48)

பார்கேவு மானிடச் சென்மன விடைத்த பயனடை யர்
 சீர்கேவு கல்விபு டானமுந் சிலமுந் செந் மன
 சீர்கேவு நின்னடித் கன்புங் கொடுக்கரு ள்ப மலர்ந்
 ளார்கேவு பன்னிரு லாய்ப்பா மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (49)

செங்கர பீது மழுமானும் ஸர்ச்சடை சேர்ம தியும்
பொங்கர வுங்கொண்டை மாலைபு மென்பும் புண்குத் பெம்மான்
பன்னிலில் வாழ்பபா பாலாபின் கிர்த்தியைப்பாடு மன்பு
தங்கிட மெய்யருள் செய்வாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (50)

வாரணி சும்ப பூலையின்மின் னூர்கண் மயக்க மொழிக்
தேராணி யுன்பத மேத்திடு மெய்த்திட மெங்கருள் வாய்
காணிக் கண்ட னருள்சத னேகட் கவிழ்க டப்பர்
தாரணி பன்னிரு மொயம்பா மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (51)

ஏன மனமன் றறியாது தேட வெரியு ருவ
மானவன் றன்குரு வானவ னேநின் மலரடிக் கா
ளானவ னென்றெனை யாண்டே யெகாளுநல் லன்புட் னே
தானருள் செய்ய வருவாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (52)

எய்யாப் பிறவிக் கடன்முழுகி ராயடி யேனினோக் னென்
யுய்யா வுனகருள் செய்தினி மற்றன்னை யார்கரு ளில்
வையா தெனைப்பரக் காண்மிகொள் வாய்மடில் வாகன தத்
தையா மொழிவள்ளி பாகா மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (53)

மாகந்தக் கெரண்ட குழலயன் மாதர் மயக்கி வெந்தன்
மோகந்தக் காம லருள்புரிந் கேபுர முன்றெ ரித்தோன்
பாகந் தலில்வளர் வாலையெம் தாநின் டகம்பணி யுற்
காகந் தனைக்கொடுந் தாள்வாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (54)

ஆனடை வள்ளிநன் பாகா குகாவென தைய வென்றே
தினமுந் துதித்து நுறாவர் தூயின் செய்ப தத்தில்
மனமொடுந் குஞ்சிவ தொண்டருக் கன்னம் வுந் து மன்பு
தனகென வெண்ணுள் சேர்வாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (55)

வெற்பலிர் வேங்க ளாருள்வி தன்மக வெமெய்ய னே
மறிப டருள்சத்தி வேல்கொண்டு தான வொவன தைத்துக்
கற்பக நாடு செழிக்கோய் கிடரு நருளை செய்த
கற்பா னேயெனை யன்வாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (56)

பாணிமுன் னுன்குடை போனை படார் பயங்கரக்
வாணிப னேயுன்ற லேறு நெழுத்தை வழுத்திட வுஞ்
செனில பீதுமெய்க் கொண்டு ர்த்துத் தொண்டு செய் னிகழை யுநின்
வாணிமு னுந் தொண்டாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (57)

நாக்கா லும் பண்ணாவர் தன்னுறு யேதனழைத் தேந வெண்ணி
யுக்கால மாழிநீந் எண்டா னருந் மறுந் கவா
முக்காலு முன்பினே நாயு யேற்குந் முத்தி வித்தே
என்கா நிரண்டுடைத் தேவே மலைபடுகச் சடரகூர னே. (59)

என்பய்கி னீயிரந் தாண்டுகொண் டெயெனீ யென்படு புன்
துன்பங்க னுந்கொல் வினைபாடி நீக்கிச் சுசுமிது நல்
வின்பங்க வெய்தியக் கெழுஞ்ஞாந்து பூய வெழின் பிது நல்
முன்புக் கப்பபத மீவாய் மலைபடுகச் சடரகூர னே. (59)

மலந்தக்கு பிச்சுட க்மசுத மென்மென் மணம்படு சுந்
சுலந்தனை மாற்றித் தையபுரி வாயுனைச் சுரீந்த வர்க்கு
நலந்தரு யேத முதலவாபொன் னுவி - னுந் நாக கிரித்
தலந்தனில் வாழ முந்நா மலைபடுகச் சடரகூர னே. (60)

சுதேதாரின் தித்த மழித்திடு தினபிறை யேயென்கண் கீமல்
வானோ வுணக்கொரி யேண்டான் மலந்துவிசய வன்கண்காமின்
தேசுதே கா கிருச்சுது நீக்கிந் காளைனக் கொண்ட னுனைத்
தாதேகாலை யேயறிய காநா மலைபடுகச் சடரகூர னே. (61)

அப்பர்தக் தேய மறுவாவ தின் னீ யகற்றி நல
கிர்ப்பனர் தேயம் வினைத்திடு வாய்வெற்றி வெவி வந்து
மற்புர னேத - மாங்கடற் கொடைகைய மாப்ப ணிந்த
தற்பு சுயனன் மருநா மலைபடுகச் சடரகூர னே. (62)

உவமாழி பள்ளிகொண் டேடான்மரு காருந் னுந்துத கிள்
எவமா கிருமிசுழ் தேசுவ ரோவெனீ யேற்கு மல்து
பலமா னுனைபுள்ளி வேன்மரு காருந் பட்டப னே
கவபாவ லோலி பார்ப்பா மலைபடுகச் சடரகூர னே. (63)

மட்டுண்ட தேசுதே துத்தமது மாபுரி வந்திதை கிற்
பட்டுண்ட பிதான் மதுகாட்டி லாடான் தேரி விச்சைப்
பட்டுண்ட நீலி யநுந்தத் தின்பு பாகத்தி வே
மட்டுண்ட வெவ்வெப் புர்பார்ப மலைபடுகச் சடரகூர னே. (64)

காலது கொண்டப மர்காய் னுடனபிநு கண்ட னுந்
பலவினத் காரு மழியா வந்தந்த பண்பர் குரு
மலவென் னுன்னத் களிநீர்த் துண்குந் தெய்வ நாந்
சுருது நீதிந் சடர தே மலைபடுகச் சடரகூர னே. (65)

வண்டர் னனுகுடி கொண்டிற் கண்கொண்ட மரலினை யுத்
 னுண்டர் கிபமதி லீரோடு பன்னகஞ் சூழ யெழில்
 கொண்டர் னுகந்நன் மணியே யெய்ரிடன் குறைதவிர்த் தான்
 கண்டர் யுகந்கொண்ட மகபா மலைகைச் சடாகூரனே. (66)

காண்வேறு தெய்வ முயிலே ஓடினயன்றி குரல் மறில்
 வன்வா னுனக்கென் னுடனருள் வாயெய்னதே யேநட னக்
 காண்மாறி யாடிய கற்பக மீன்றி கண்மணி லீ
 கண்மேற் கதியனந் புன்கொடா மலைகைச் சடாகூரனே. (67)

வேதத்த னம்பினை கண்ணளி ஒரு பிளிற் கடன
 பாதத்த னீன்ற குமாரவெண் னுற்றம் பலபொ துத்துக்
 கொத்தர் வாழ்வுந் தவஞ்சேர் குணமுன் ளெடுத்துப் பிர
 சாதந் னுனதரு விவாய் மலைகைச் சடாகூரனே. (68)

செஞ்சர னாங்குதி யென்றோயுன னுமல் தினந்து தித்தங்
 கொஞ்சமுந் தண்ணருள் பெய்யா திருத்தலீற் குப்புசு மேலா
 ன்பரசலென் தென்தகி டாக்கையு மாற்றி பூந்நசெய தெரு
 சஞ்சடை யேல்துத காது மலைகைச் சடாகூரனே. (69)

கிரித்துப் புரமெரித் தோன்வழி கிரியனைத் திண்பு யத்தாற்
 பரித்தவன் சென்னிபத் துஞ்செத்தி மேடப் பதழி தெரட்ட
 வரித்தனா மான்மரு காமரின் டிதினில் வந்தென் பா
 தரித்தனை போலென்றுந் தாப்பாய் மலைகைச் சடாகூரனே. (70)

குருவே யெழிற்குக் குடக்கொட யாரிக் குவலை யத்திற்
 சுருவே தன்னயுந் திண்பிற வாகெனைக் காத்தருள் வாய்
 மருவேய் குழந்தை மான்மபன் றிநி வனக்கணி யார்
 குருவே யெனநின்ற கோலா மலைகைச் சடாகூரனே. (71)

கண்ண கழித்திடு கொண்டெய்து லேறுயந் தாக கிரி
 வேளே புனைகரு விவிலைவே செந்த லிணைப்பா னுந்
 கோளே துடைத்தென் னுழையுந் தாக்கின் லீகாக நகத்
 தானே பணிபுந் தாகா மலைகைச் சடாகூரனே. (72)

மைகனெழக் குங்குடைன் மாதேவனா ன்கினில் வாழ்ந்து வ
 னாதவழிக் குங்குடைன் மாகதக் தருபதத் தருகினது
 மெய்கனெழக் குங்குடைன் மான்மபா னுந் திண்பு யத்தாற்
 மாததைத் துப்படி கொலையாய் மலைகைச் சடாகூரனே. (73)

மலர்க்கின்ற சூத வண்ணம் கிழிநி மலைய மான்
மிணங்கன் தந்த வறன் கிபம்மண் மகிழார் மலர் உயர்
நுணக்குன்ற மேயை நுட்கைத வாரகெனக் கரிய மக்
நுணக்குன்ற மேயை மெய்கண் மலைகைச் சட்டாக்கறணி. (74)

மேகஞ் செறிக்கிநி சூதம் பவச மிகுந்த தெக்கு
பூகஞ் செறிக்கும் பொழிநு தெளிநி புனித சூதம்
வாகஞ் சமைய நின்பக நாளும் லுழங்க வற
நாகஞ் சமையநி மலர் மலர் மலைகைச் சட்டாக்கறணி. (75)

தூய கரம் கலையா வுநவந்தை மொத்த வறன்
மேயிய மொய்ம்பிரண் டாகுடை மொய் பிணைந்த மலர்
மேயிய திர்த்தநுள் செய்யா மெய்க்கி மலர்நிலை
தாணி யாமர் தவர்க்கை மலைகைச் சட்டாக்கறணி. (76)

மேயிய தந்தன் திலக்கி மொய்க்கி மலர்நிலை
கர மிகு கண்பங்கி வார்ப்பை மலர் கட்டை வறன்
மலர்கு மொய்யி மெய்க்கி புனித வறன் மலர்
காரியத் தம்மிண் டாகு மலர்நிலைச் சட்டாக்கறணி. (77)

எங்கு மிணைந்தவ மலையன் மலர் மிகுந்த மலர்
மலர்கைத் திலக்கி மலர்நிலை மலர்நிலை
மலர்கு மலர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தங்க முத்தகி மலர்நிலைச் சட்டாக்கறணி. (78)

மேயு மிலங்கைத் திலக்கி மலர்நிலை
கேரணை மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை
மலர் மலர் மலர் மலர் மலர்
தாது மலர்நிலை மலர்நிலைச் சட்டாக்கறணி. (79)

மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை
மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை
மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை
மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை. (80)

மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை
மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை
மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை
மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை மலர்நிலை. (81)

சீர்தங்கு ஸார முனீசின் மின்னும்பர் நித கற்றி
யேற்றங்கு செத்தமிழ் சன்மார்க்க நற்றவ மீந்தாநுள் வாய்
கார்க்கு விண்டொடு நாநறி ரிக்குழ காக டர்பர்
தார்தங்கு திண்கில வாசா மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (82)

மண்ணல் வளையு போடிச் காக்கிய மாய னெனுங்
கண்ணன் றையன் னா னென்றோது மன்னையப் கண்ணரி னைந்த
பண்ணன்ப னேபென நிண்ணருட் கண்கொண்டு பார்த்திடு வாய்
தண்ணம் பொழிவொரு குழ்மா மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (83)

ஒப்பிபா கரிய திருமுரு காவென் றுவர் துணையே
முப்போதுக் கொண்டி னுதிப்பரை மேலுமீம் முடனுங் கண்
டெப்போது மேய்தி மிடர்க்கி புத்தற் கிசைந்து நின்பா
தப்போதிப் போதாநுள் ஸாய மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (84)

மாலா விதச்சிக் தியற்றிடு மடலி னர்மிது மென்
மேலா பரவென வெண்ணிய சாமனை வெங்கிட வேரார்
காலாய் தன்மக னேயெனியேனைக் கருத்துண் மறர்
தாலா தாவெவர் காப்பாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (85)

நினைநைச் சரிசொ லப்துனைட யாயுயர் மெய்த்கெய்வ மென்
றுன்னைத் துதிக்கு மெனியேற் கருளை புதலினை யீயல்
என்னைப் பதித்திலர் வேடயின் குட்கினை யேயுரு நின்
தன்னைப் பழிபட்டர்கள் கண்டாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (86)

அமசா பதிக்கர சிந்தை யயன்முன் னைமக்க வழி
இமரசன் வந்தெனைக் குழந்தாறு மந்த விடரொழித் துக்
குமராவன் சேவென முன்வந்து நின்றுவின் கொத்தடி மைத்
தமமா மெனவநுள் செய்வாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (87)

என்னா டியகெக் கடைப்படல் போலின் வேலை மனங்
கொள்ளாத வல்லலைக் கொண்டிழ லாஹ குணங்கொ தெதுக்
கன்னா மயகெக் கைக்கனார் யானாநுள் கண்மணி யே
தன்னா மெனைப்புந் தன்னவாய் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (88)

வானே றுறினு கதலைகன் றுநின் மடியி னுந்
ககந்நார் திடர் செல்லு மனமுது போலெனத் தேய் னீய
பாலே ரிருத்து திவமுடா. கன்னுள் பாகித்த தாய்
நானேயென் றுன்ன யடைந்தேன் மலைசைச் சடாக்ஷர னே. (89)

கின்றது தரவன்றி மற்றறி கேட்கிந்த லீலிவ மும்
பொன்னுவி சேமத்தும் புணிகா வெணையும் புரத் தருள
மன்னுவிந் தாளித் ததியா னுலங்கதி நன்னாட்ட வுள்
தன்னு ளென்னாநுள் பெய்வாய் மலைநாடு சட்டாக்கர னே. (90)

தலைவரான நித்திலத் தார்த்தனத் தார்த்தனை தந்துதி நர
தலைவரானைத் தார்த்தினை றுணரிதல் சார்த்துய் தார்த்துது தேர்
தலைவரானைத் தார்த்தினை காக்கவின னேததி தரத்தி தேர்
தலைவரானைத் தார்த்தினை மலைநாடு சட்டாக்கர னே. (91)

தலைமயர்நி துள்கனஞ் தேர்மோம் பதுமந் தடச்சுந்த வா
தலைமயர் திரியப் புரிவனரி காவெந் தளத்த் சார்
தலைமயர் திரியயி லாந்தென்ற வாநின் ஓர்வா மென்சித்
தலைமயர் திரிய வுருள்வாய் மலைநாடு சட்டாக்கர னே. (92)

சங்கர மஞ்சம் கண்டிவான் பின்னாநகல் மந்தி நகல்
சங்கரத் தோவயி லுதிதெதாய் மொநர் புதல்வியைக் கொஞ்
மகா கித்தென்ற வாவெனக் குன்னு டுத்திடு நுச்
சங்கர துங்கினை தியானே மலைநாடு சட்டாக்கர னே. (93)

தனதாவென் குடிய சங்கர னுத்தன் மனைப குகா
தனதா லியபிடு செல்வமுன் கல்வியுந் தந்தெ னக்குத்
தனதாந் தியிருந் தென்றாளு மிக்க தனதாபுரி வே
தனதா னாவந்தொலைத் தோனே மலைநாடு சட்டாக்கர னே. (94)

சடைமயர் தலைநினைத் குவருந் வெணினா டுலத்தவன் தில
சடையா னுதுதவிந் தாண்டகு காவென் மந்திநினைபின் மா
சடைமயர் வெணுந் தனதாந் திட மல்லு டுத்தினை யஞ்
சடைமயர் லம்புலையத் தானவாய் மலைநாடு சட்டாக்கர னே. (95)

தனக்கந்த மனைநென் தெய்துநா லவனா தலித் திம்மா
தனக்கந்த மயரி யான்கந்த சன்னாநு டுத மய
தனக்கந்த சன்னாய் சன்னாக்க மந்தவந் துதருள் சந்
தனக்கந்த மனைநென் தெய்துநா மலைநாடு சட்டாக்கர னே. (96)

தன்னயா டவர்கொளச் சரலஞ்செய் வாரம்ப லக்கி யென்சித்
தன்னயா தருள்புரிந் கன்புட னெதமி யென்னுறை பெத்
தன்னயா இறுத்தவிர்ச் சொன்னா தற்ககத் தருகெ ன் ன
தன்னயாவஞ் செலென வந்தாள் மலைசைச் சடாகூர னே. (97)

தவவா கனாக முத்தரி மூங்கிற் தங்க யிறந்
தவவாக னன்விதி யைத் துட்ட முப்பணை தாழ்ந்பரீச் கா
தவவாக னன்னடத் தோகையில் வந்தரு டம்பர ந்
தவவாக னன்றன் மருகா மலைசைச் சடாகூர னே. (98)

தனதனந் தானனில் லன்னா மெனினுங்கை தாமரை வே
தனதனந் தானடை யென்றேயுன் னுமனின் மண்ணருள் செய்
தனதனந் தான வெனமன்று ளாடிமைந் தாவடி யார்
தனதனந் தானன் மருகா மலைசைச் சடாகூர னே. (99)

தரங்கந் தரங்கன வல்லா மிதையத் தமியன் வெரு
தரங்கந் தரங்கந் மருகாவென் றுந்தயை தந்திலை யத்
தரங்கந் தரங்கம திரய்க்கிட டதையெற்குச் சூர்ந் துந்
தரங்கந் தரங்கனின் சொமா மலைசைச் சடாகூர னே. (100)

நவ்கை மரகத மாமேதவன் வாழி ருளின் முகைக்
கொங்கைமன் னூர்வள்ளி குஞ்சரி வாழிபொற் கோழி சிவ்
செங்கை யழிப்படை வாழியெந் நாளுமெய்ச் செல்வ மலி
மங்கள மேரங்கு மலைசைச் சடாகூரன் வாழிய தே. (101)

(மலைசைச் சடாகூரன் மலை முற்றுப்பெற்றது.)

8. திருச்செந்தில் வெண்பா வந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

வெண்பா.

பொன்னுலவு செந்திற் புனிதன் நிகை வெண்பாவான்
மீன் னுலவு மந்தாதி விள்ளவே—என்னைமிக
ஆண்டிகையா நாதரிக்கு மையன் கரிவதனத்
ஆண்டுகையான் றுளை துளை.

நால். வெண்பா.

மெய்யான் தெய்வமிந்த மேதினிநி வீயேயென்
மையாமுந் தாக்கண்முத லாமலமு—மெய்யானு
பொற்றுசெந்திற் தோவுன் புகழ்பாடச் செந்நமிழநாத்
தேற்றனரு ளோங்குதல்செய் கே. (1)

ஹங்கு திருச்செந்தி ஹத்தமா வுன்புகழைப்
பாங்குடனான் போடுதுதி பண்ணுமெனக்—காங்குருளை
செய்யா திருக்குஞ் செயலறி மேன் தெய்வமிநிவற
காரா விதுதிபிற் கா. (2)

காவென் துணையடைந்தேன் காக்கவென்னு லாகாது
போவென்றந் செந்தியை போவேடு—பாவென்னும்
நின்பிது நாமுமன்பர் கோயின் கொஞ்சவந்தான்
என்பிது நல்லருள்செய் தோ. (3)

செய்த தெதுபுநிணிச் செய்கிழைபு லீக்கியெனை
உய்ப்புறநிக் காக்கிவைப்பா புத்தமா—கொம்புமலர்
கொண்டபுயர் வேண்டவெளிற் குக்குடத்தோ டாழிதிரை
மணிசெந்தில் வீற்றிருப்ப வா. (4)

பலார் கலிதன்கைப் பற்றறக்கு மெய்ப்பொருளென்
நவாநிறைவோ டேதுகிக்கு மன்பர்—தவாநிமலை
தீர்த்தருளுந் செந்தினகர்த் தெய்வ சிகாமணியை
பார்த்தருளென் மீதினின் பாய். (5)

ஆல்பாண வண்ணிதெய்வ யானை யிருமுற்றம்
மின்போ லிலங்ககிற்கும் வித்தகா—நின்பதுமற்
தானைத் துணையாகத் தான்துதிசெய் சிசுனிந்த
வேளைக் கருள்செய்ய வே.

(6)

வேயுதித்த முக்கண் விமலர் திருமுகத்தன்
பயுதித்த நேவ பதாயுதப்புள்—நாரப
கொடியுடைய செந்தினகர்க் கோவே பெனையுன்
மடியிலடி யார்வருடன் வை.

(7)

வையமுதன் முழலுகும் வாழ வமணமதப்
பொய்யிருளோட் டிச்சைவம் புங்கமுறத்—துய்ய. புகழ்ச்
சம்பந்த ராசுவந்த சாமி தையுரிவா
பெய்பந்த நீக்கியுய்ய விற்கு.

(8)

உய்ய வுணதுதுதி யோதிடவு முற்றபணி
செய்யவன்புந் தேக்கமிசுச் சீரருள்வாய்—மெய்யடி பர்
புன்பிலியையா டெவ்வினையும் பேரகிவரு சென்மமெனும்
வன்பிலியை நீக்கவல்ல வர்.

(9)

வல்லவா தேவா மணிபே மணியினக்கே
சொல்லரிய வேதத் துதிப்பொருளே—நல்லெவரும்
பொற்றுசெந்தின் மேன்வளர் புண்ணியா வென்துதையை
ஆத் துதுணை பாரமதை யா.

(10)

பியமற்றின் புற்றிடவே யண்டாக் கருன்புரிந்து
வெய்ய ருணத்தகரர் வேறுதத்—துய்யவடி
வேற்கையா பெந்தினகர் வித்தகா வெண்ணையுமன்
பாற்கருணைக் கண்கொண்டு பார்.

(11)

பார்த்தெனியே னுய்யப் பழனினை எத்தனையுச்
நீர்த் துமிசு மற்கருணை செய்முயரய்—நீர்த்திகட்கும்
முன்னவா வேத முதலவா செந்தினகர்
பாசனவா செந்தினகர்.

(12)

வேலாசின் பாசமலர் வேன்ய. பார் மெய்ப்பிணிக்கும்
மேலாய் வரும்பிறவி மெய்பிணிக்கு—வேலை
அலையாருந் செந்தினக னாயாவன் பன்னிர்
இளைத்து நல்வெருந் தே.

(13)

பருந்த மிகமுயன்று வாரிகடைத் தண்டர்
அருந்த விருந்தளித்த வண்ணல்—பொருந்துமரு
கக்கோனே செத்திற் கரும்பே சுழற்கன்பிற்
மக்கோனாக் கிக்கருணை தா. (14)

தானாக வின்ற தனியே தனிச்சடரே
தேனாக வன்பருள்ளத் திந்திப்பே—வானுநி
போகிக் கெனவளித்த புண்ணியா வென்னருட்டா
யானித் தடுத்தாட்கொண்டான். (15)

ஆளுமன்பர் நெஞ்சி னறிவே யறிவினிலெக்
காளு மொளிதிகழு நந்தடரே—நீளுந்
விலைமதிப்பில் லாதவயர் மெய்மணியே வந்தான்
ஆலைகுவிக்குஞ் செத்தினிலை யா. (16)

ஐந்து பலகை யடக்கி யவைவாதஞ்
சித்திப்பேரா செஞ்சிலுறுஞ் செல்வமே—வந்திக்கு
வேலைபா ளாவில்த மெய்ப்பொருட்டு மெய்ப்பொருளே
வேலைபா வாகாக்க வே. (17)

காக்குள் கருணைக் கடலை கடல்துறையில்வொர்க்
காக்கபிசு நமைருகா வண்ணலை—நீக்கரிய
மரபக் கடல்கடத்தும் வன்னமெ வந்தாட்கொள்
வரயக்க மாறினண்ட வா. (18)

வார்கழலின் ருட்கன்பு ளைபாரேன் மாசகன்ற
வர்பெறுநன் முத்திவழிக் கெய்துவரோ—நெர்செந்தில்
நண்ணும் வடிவேலா நான்முதலும் வாசவனும்
எண்ணுமநற் பண்ணைநு லீம். (19)

வருட்பத்தி யாசார மன்னந் திறமாற்பு
பெருப்புந் திரச்செல்வப் பேறுஞ் சநுழலி
ன்னுபண்பா மெப்பொழிக்குந் தீர்கெத்திலேயழருகா
வென்றுதுதி செய்யன்பர்க் கே. (20)

துதிக்கைக் கிரங்கியன்பு லாக்கி யருள்செய்
துதிக்கைக் கயம்பின்வரு சொதிப்ப—விதிக்கையலை
வன்னிதைக்குள் ளாக்கும் வரதாவா வன்னிது
மென்னிதையின் மஞ்ஞையிதை கோளி. (21)

வேலவள்ளல் ஊரனஞ்சே வெய்யோசைச் சரபாசை
மாவலகைத் தெற்காளுநர் ஊந்தி யுடையான்—தொண்டன்
தேவசூய வாயிற் குஞ்சு செந்திலையா சந்திரமனா
வேலாடு மண்பர்ப்பகை தேவ.

(22)

பக்கமென் குந்தமளம் பாக்கார் பாரிசுருயியல்
நிந்தவயிற் சிசுசெகத்தில் கிந்தகா—தந்த
அன்பர்ப்பணித் தென்கை யானகன் பாசனாகின்
தவம்பதக்கை வைமவிழ்ந்து கா.

(23)

காடுகளை வென்றவாந் தற்பார சந்திரமனசு
சுருஷி செந்திலைகள் தெய்வமே—சுருஷிதலார்
வண்ணாது இலையுத் திரைது பிறத்துதுவாய்
மண்ணப்ப பொதெனையப் பா.

(24)

அப்பார் சூல நஞ்சுமகத் திருமகன்
அப்பாருஞ் செந்திலைகள் தூயமணிசே—மொப்பேர தூய்
வெய்தி தெய்வாருக்க முற்றவெந்த னுண்ணமண்கெ
எவமீதி யங்காச தென்.

(25)

என்னுடல் மாவி யிணையிமேல் கின்னதெல்லாம்
நின்னுடைய தாக்கெயன் றும் சேயம்வைத்தான்—மன னுசெத்தின்
முற்றத்தியே பெடைததி முக்காலு மேற்றருளுந்
சுரந்திகை யானகன்பா கா.

(26)

சுண்ணக நின்வடிவின் தன்னையறி யாயுமகற
வின்புகங்கொண் டி ன்னமுமென் மேலேகை—சுண்ணாமலர்த்
தேவசூய சேவையுளச் செந்திலையா வென்றுதினம்
யாணிரங்கல் கண்டிப்பகை பா.

(27)

இரங்கா திருக்கி வெண்கைப் புரப்பெந்தாய்
தாங்கா சன்னாபுமத் தானுங்—கங்கடனீ
செய்தகொண்டு நின் கெய்யுழம் வித்தகப்பா லாவெனையான்
செய்தகொண்ட செத்தினித்தேவ.

(28)

சேவைய துறச்செத்திச் சின்மயா பெய் புருக்கந்.
கொலை நகரர் முலகாலா—பூவெயர்
காவடிவான் படிவகை காந்தியாய் அருவெய்யான்
மாவடிசேவ செத்திமென்றுன் கா.

(29)

வாழ்நகர வென்றுண் மலரடி கைய நடுநுள்ளம்
காபுறுமுள் ளத்தன்பர் காவலவா—காபு. பூதும்
பூனைக்கி பாடுசெந்திற் பூமா புரந்திடெளி
யேனைக் கிருகைபுரிந் தே.

(30)

தேசாரு மாதெழுத்தைச் செப்பியே வெண்ணீறு
பூசாதார் நெஞ்சிற் புகாதானைக்—காசாருந்
செந்திற் பூர்தானைத் தேவதே வென்றுநெஞ்சே
சிக்கிக்கு நற்றெழுதலைச் செய்.

(31)

செய்விப்பான் செய்பவனீ செய்பிழைநீக் கென்றிரத்தால்
உய்விக்குந் தண்டருளை யுற்றவனீ—நையுமெனைச்
சோதிக்க வென்று துணிந்தாயெந் செந்திலையா
ந் திக்க டாதுரைத்தே னேன்.

(32)

உரைத்ததுதி யத்தனையு முற்றினாரா தாற்றித்
கரைத்தபுளி யாக்கல் கடனோ—துரைத்தனத்தான்
நெனைக் கழகிதிலோ பேணுவாய் செந்திலுயர்
வெள்ளைக்க டம்பணிசேகா வே.

(33)

வேணயன மாதர்மயன் மிக்ருடை யேனைப்பணித் துய்
வானயரே லென்றுரைத்து மாறில்லா—ஒரானெறி
சேரும் படிக்கென்னைச் செய்தார் புகழுணக்கே
நெருஞ்செந் தூர்முருக னே.

(34)

முருகார் கடம்பணிப் பிழைப்பா வருள்வாய்
தொருகாற் கடைக்கண்ணு லுற்று—மருளாமல்
வண்ணத் துயர்க்கடல்விட் டெம்மினாற் செந்தூரா
வண்ணக்கோ விப்பவருண் டோ.

(35)

உண்டென்போர் தக்கட் குகவண்ணப் பேரற்றெப்பவம்
எண்டிசையி னுங்கண்ட தலைகீய—யண்டிரான்.
உண்டிடத்து மன்றம் யோதிபுஞ்செந் திற்புனையே
யெண்ணிடத்துங் கன்னெஞ்ச மேன.

(36)

மனைன்று கேனா திருப்பாயே விவ்வுலகில்
கானென்றேற் றுப்பாப்பர் கான்கானென்—மாடுகுண்டா
கையனாற் றுந்தடம்ப கங்காரு காசெந்திற்
செய்யனை வென்றுதுதித் தும்.

(37)

ஆம்பிரபா கெஞ்சுமுகர் சோபவல்லித் துள்ளாநி
வம்பிலே காடுபன் மாநுண்டா நம்--எம்பிரான்
சென்னியா அழற்கெத்தித் சேவகந்தன் குறிநீழ்த்தை
உன்னியுயர்வெண் றெழுந்தேர மெயர்.

(33)

உம்பலாக்கித் தக்கெனவ புண்டா னுஞ்செத்தி
லெம்பரா கண்ணிலோரி னோமணி'யம்--வம்புற
பண்ணையா றுக்கிறார் ல்கட்டி நற்கருணை
பண்ணல் கடனுணக்கப் பா.

(33)

அப்பி லெழுமொக்கு ளையவிலவாழ வைப்பெரிதாம்
ஒப்பிமகி பூங்குணத்தை யோட்டிக்--கம்பிரா
மாமனக்கண் கொண்டுன் வடிவநயச் செத்திலையா
தாமதமின் திக்கருணை தா.

(40)

தாயர் தந்தையர் சற்குருநீ சர்வகலை
ஆயு மந்நவனிக்கு மாண்டவந்--யேயுபுல
கெல்லாநீ யாய்நூது மெற்கருளச் செத்திலையா
வல்லார்வே குர்வேல வா.

(41)

வாக்கு மனமுமொன்றாய் மன்னி மெனனிலை
தேக்கி யுலையநீச் செங்குலாய--பொக்குவா
வந்தவா தேவா வறுமுகவா செத்தினகர்
உற்றவா வெண் துண்ணை புள்ளி.

(42)

உள்ளத்தி னீங்காதே துணஞ் சிவானந்த
வெள்ளத்தை நாளும் விளக்குவாய்--பள்ளத்தின்
பக்கமுள் செத்திற் பதியிற் பதிலாக
மிக்வனாய் நினமகுரு வே.

(43)

குருவே யுனைத்திழைக் கும்பிட்டு வாழ்த்தக்
கருவே சனையகலக் காளை--துறல்வயங்
கதவாய்கண் ணுக்கிக் கத்தே நற்கருணை
செய்வாய்செத் தர்வாய்முத் தே.

(44)

முந்தேமுத் தேவர் முதல்வாய் வாகமுத்தி
வந்தே பழவினைக்கு மெய்கருந்தே--மிக்கதனை
பூண்டு கொள்வா ளுக்கையன் ற் யாற்றேன் செத்தினில்வேல்
பூண்டதனை யேயாளிய் பேர்து.

(45)

நீய் கொள்காமல் காசெயர் நினைவென்ற நாளாவென்
 தெய்வோரும் தாட்கழித்த சென்செய்வென்—அடிபாவுள்
 சித்திரவர்க்கிருநீ செபனினாவி லென்பதற்குத்
 கச்சிதன் செக்குறிகு கா. (46)

ருகரென னுழம்புகம் முக்குடநகர் மீனாசன்
 மூகாவென் கொன்றெஞ்செ முன் னு—பகாமல்
 விஞ்சலென்னுன் முன்வந் தருள்புரிவான் செத்திலெத்தை
 னுஞ்சுப் பிரபலபத் துணர்ந்து. (47)

துமக்கத்தின் செல்வத்தைத் துணைமார் வேந்தன்
 சிங்கக் கொடுத்தருளுஞ் செத்திற்—ஹைக்குகனை
 ஐனாவாய் மெஞ்செய் துணைமபுனக் கெந்நாளும்
 ஏதுங்கு ஹைல்லை யே. (48)

இல்லை பெண்கொடுக்கார் கீழ்மிதை உங்கொடுத்தான்
 கல்லைவில்லா கக்கொண்டான் உண்மணி யே—கல்வளர்கள்
 குழும் பெயர்நுடைய தூட்செத்தில் வேல்பிடித்து
 வாழ்ந் தாவனைய வா. (49)

சரவணன்(வ) லெந்துகான் மன்னையார் தங்கள்
 சரவணத்திற் கின்னூல்கள் செபபுன்—சுரவனும்
 பன்னக்க டற்களையின் பாங்குவளர் கொதிலென்ன
 உள்ளத்தெந் தாளுமுனம வோன். (50)

உறையறிவோ பெருநாளு மேலாது முய ராநெழுக்கோன்
 மறைபறிப் வண்ண வடிவேலன்—நிறைமணிசெர்
 பெருந்முடியான் செத்திற் புளிதன்சா ண்புகுசுதோர்க்
 கென்முடியா தேதுமிலை யே. (51)

ஏதுமறி யாதசுறி யேற்குனது நீடுபுகழ்
 ஐதுமறி வைக்கொடு கா னுத்தமா—சீதை
 பதிபார் மருகா பாயர் குசலா
 வதிமேவு செத்திற் கடம்பா. (52)

கடம்பனிர்த துண்புயலெந் கந்தாசின் னுனி
 விடம்பனிர்தோர்க் கெவ்வாழ் மீவாய்—மடம்புனபுஞ்
 சித்தத தெளி யெற்குஞ் சேருளை செப்துனது
 பத்தததில் சித்தவழ்வைப் பாப். (53)

பாயுத் திவையாழிப் பன்னியா னுப்பதாயத்
தேயு மயலே டுருவந்தமக்—காயவரி
வாகின்ற சேரதி யருள்செத்தில் சேவ்விடித் த
போவி யென்பாடு போன்.

(54)

காயபொரு ளேசெத்திற் றன்னுபொரு ளேயுன் னு
தேயருளம் பூரித்த ரீன்பொருளே—நாயபு தேயன்
பொய்ப்பொருளி லாசை புகாவண்ணந். காத்தரிய
மெய்ப்பொருடந் தாடினமு மே.

(55)

தந்தா வளவதனத் தம்பிரான் தன்கையழைத்
தந்தா வளவதே ரடவிதளிற்—பந்தாம்
முலையான் குறத்திரின்ப முற்றமயின் குறப்பென்
திலையா பெனக்கருளே செய்.

(56)

அருள்செய்யச் செத்தினில்லீவ லப்பன் வருவானென்
றொருகுறிகா ரன்சொலினு மொப்பிக்—குருவாமென்
றென்சென்னி ர்தவன்று. தோத்தி பவன்பலிசேய
கன்கென்று செய்றுப்பே கான்.

(57)

காரினே யுனதடிமை யாமென்றிஞ் சூரலமெலார்
தாரினே யறிந்தகளைத் தானறிந்துங்—காரினே
சும்மா யிருக்குசெய்து சோதனைக்கா னோவெனியேன்
அம்மாசெந் துற்றுவையே யான்.

(58)

ஆட்கொண்டாற் பொய்மை யழுக்கா தவாததப்பன்
ஆட்கொண் டியிபவமு னகந்து—ஆட்கொண்டு
போமே யுனதரிய பொற்பதத்திற் சிந்தையென் றும்
ஆமேசெந் தூற்றருகையா.

(59)

தீயந் திரிந்துன் னருள்பெய்சன் கப்புலவேர்
மய்யலீவ பாலவா யுரிலே—மெய்லவிகர்
மாருலத்தின் முகைபக வானசெத்தி லாவென் றன்
ஆகுலத்தீர்த் தாருவதென் றும்.

(60)

என்று மெனவுன னருறுடி யேயிருத்தல்
ருன்று லகைக் கொடுத்தானின்—ஆன்ருட்டென்
அஞ்ஞானம் வேதந் தகன்றுசெத்தி லாயரிய
அமஞ்ஞான மேற்கொள்ளு மே.

(61)

கொன்றதென ித உன் றித் தொடுத்தும் துறையறியா
நன்னிறமித் தாற்செத்தி கொத்தாய்வேன்--உன்னைப்
பொருளுகா னுத்தினைபோ லன் னதுக மேறவரும்
ஆழமுதலா னென்னுமெய்யு மாம்.

(142)

ஆழமருசெந் தா னுதுவென்செற வையமுற்று
பேராளம் போகாநெ தெருள்கீழ்--மாமலை
அவையுடைய தீஞ்சூழித்த வா னுபுதன முவர்களை
பொருள்பெரி தன்மையிற் றாம்.

(143)

ஆழித்தவர்க்கே வன்ப னுருடா னந்நான்
முறித்தலா ம ரீப்படுத்த மொ ிம்பன்--தெறித்தகலை
முன்னவன்செய் செந்நெ லவனை பெரிப்பென்று
கொள்கும் வர வ்கொடுப்பும் வேன்.

(144)

வெனை கருனை அல்லா வருள்செய்க
காவேநன் னுனென் றநத்துவாய்--கொளேறு
பாழ்மனமே வேறு பவம்வேண்டித் தொடுத்தா னான்
முறிக்கா தா னாகருணைத் தோ.

(145)

ஆழ்க்கெனன் றன்னையகடக் தாமை பருங்கண்ணல்
கொக்கிவ னெவ்விதமன் னுமறிவன்--தேக்கி
விநிது தலெய்கு மெச்சிடச்செத் தூரான
அரியதமிழப் பாவலவ மாம்.

(146)

ஆயன் றிருமருக னுறுமுகன் செவ்வன்மொப்
பேராமனா த தேயுறத் தோ விநுமன்--தாய்செத்தி
இட்டமுடன் செவ்வன ரெங்கேரெனன் தேதுதிப்போர்க்
கட்டளித்தி யும்கொளிந லாம்.

(147)

ஆழிப்போல ரென் றிருத்தா னான்--மனக்குறங்கு
கெம்புதத் திரவலையிற் கொன் றுன்னு--ஆழ்ந்தமன்
நித்தையே பேரவன் செத்திவென்மொத் தென்செத்தி
வதகவே புன கப றான்.

(148)

அழிவனது யாகா ம காவினுஞ்செய் தன்மார்
முத்தெனவன் னவையு மெய்வாய்--முத்தித் தவ
அந்தி மதுபதியி னொழிக் கண்டமுத்தி
கந்திவ்வார் செப்பருமுத் தித.

(149)

செப்பைகீத ராககிலத் தெப்பையில் வள்ளிமரில்
ஒப்பரிய புள்ளி யொளிநுடலில்—அற்புதமாம்
மும்மரிலும் வைத்தாளு முர்த்திகே செந்தூரா
மீம்மைலும் வந்தெனையா னே.

(70)

ஆனென்று நந்தே சண்மருட்டா வாலேத்தக்
கோளொன்று வெற்பிடியக் கொல்புக—மாளவாரின்
வேலாற்சி தைத்துமவர் மேவுசிறை தீர்த்தாண்ட
பாலாசெந்தூர்முருகப் பா.

(71)

பாபுமத மாவினொடு பல்புணத்தே னுங்கூறற்கும்.
மேயுமான் கண்டவி மேடுகளு—கேயபொயி.
செனமா கக்கொணர்ந்த செல்விபைச்சேர் செந்திலெந்தாய்
கீதாதாய் வந்தருளின் னே.

(72)

இன்னம்ப ராமுகமே நெற்களுள்வாய் செந்தினகர்
மன்னவா தொந்தி வயிற்றேழே—மன்னுசந்தி
மந்தையிலும் நெடுப்பாழியும் வாங்கிபல லோடருந்தும்.
எந்தையினபு வந்ததெய்வ மே.

(73)

தெய்வத்தா லாகா தெனினுந் திருமுயர்ச்சி
பெய்வருத்தக் கூலி நிகத்தருமென்—பய்யச்சொல்
வள்ளவர் னூலின் வழிமுயன் தீநன் செந்திலுயர்
வள்ள ளருள்புரிநு வாய்.

(74)

புரிகரிமு கந்திகோபொய் புவினுதி யாயந்
பரிகரிந் யன்கைகளுப் பைபை—விநிபொழில்கள்
மெத்தவுந்து செந்தினகர் வேய்முனை விற்குள்கா
அத்தாவென் போர்க்கின் னருள்.

(75)

ஆருளென்று காடி னமுக்கா தவாவெருளி
மருள்காமம் கீர்த்தியையும் வளதை—டரிபெயும்
ஒன்றுவிட டொன்மெந்தி யுபத்திரிக்கு தெகாப்பாய்
யென்றுமே செந்திலைந சீய.

(76)

இறையைங் கண்ண்கிழவ னென்மீ தலர்கொண்
டனையாதெந் தாளு மகந்தி—மதைகுறிந்
செஞ்சாண மார்செய்மன் சீரொலிகொ டென்புண்பவர்
கண்ணென்றான் செந்திலை நாய்.

(77)

கீழா தீயன்—மழு மன்பிணிநு அடுத்தென்கொள்
வெள்ளா தீயத்து மிமைமயகன்—மெம்பரவ
செய்ய திருச்செத்தில் சேவரகே ஓதிபா
முனைய பெணவருள் கா.

(78)

கீதா ரகமின்றி சேனிலக்தி லுற்றதுணை
யாதா மொருங் ரறி யேனை—யாதாயெந்
கின்றெழு மருகா சேன பெத்தினகொ செத்திலைபா
கன்றா மருள்புரியு காள்.

(79)

காணா முன்னையே நத்தினென் கன்புனைத்துப்
பேணா திருத்தல் பெருமை யோ—செலா—
பற்றுதுயர் தீர்த்தருளே பரளித்த செத்தினக
ருற்றதுமை யாகவருந் தும்.

(80)

திருக்கா தலமருச்சித் தேசெத்தா ரன்றன்
பொருந்தாக பேய்மனமே பொல்லாக்—கருத்தாலை
கூத்த நமன்கலைகொண் டிற்றிழைந் துமெழுந்தைத்
செத்தமுட சேனினமுன் செப்பு.

(81)

தினம்பலவா யெண்ணிச் செகவாழ்வைய யோர்சொற்
பணமெனவென் னாகமுதும் பாழார்—பனமே
மெய்யிதமுன் செத்திவெந்தா பெக்கா யென் றெக்தானு
வெவ்வியை தூள் பட்டென மெ.

(82)

புச் சுவைக்கவென வுட்காரா தேயமுதும்
வாடி மெனியு மடகெந் தேச—தேடி
செவியா கிணை செத்திச் சுவைக் கொஞ்சந்
கனியார்க்கில் கிண்புறந் காண்.

(83)

காணா ர் பரமுதலாக வையபொருளு மாயென்
பேய்மனமே பாணா தேன் பெய்த்துருள்—செவியை
காணா ர் பரமுதலாக வையபொருளு மாயென்
பெய்த்துருள் தேவன்பகலன் பாய்.

(84)

கூழும் கருவாடை மண்புற் றருகா சேன்
கூழும் கருவாடை மண்புற் றருகா சேன்—கூழும் கருவாடை
மண்புற் றருகா சேன் பல்லிடல்பெய் செத்தினக

(85)

தெவ்வா வாய்க்கெழு மாக கா.

அயலார்போலின் ஓ மடிவையாச்சிசா தித்தல்
செய்வாருங் கண்டு கிறிபாகோ—மயலாநம்
என்றழவு நீக்கிப்பெய வெண்ணியே செந்தூரா
யுன்றாணி கணக்காட்டுகொண் டம்.

(86)

தொண்டான பின்னை குலிப்பழிப்பார் மேதினியி
லுண்டா திருச்செத்தி லுத்தமா—தொண்டான
சான்பாற் பிழைநா நிருப்பினுரி யேபொறுத்துன்
புனபாற் கருணைபுரிந் தான்.

(87)

ஆண்டிடினு மாவதத் துத்தாது மன்பினி
வேண்டுங் கடமைசெத்தில் வித்தகா—புண்டமனத்
தன்சனாவ லீக்கிடிவார் தானி க்காக் கப்புடைய
பொன்னைய மின்னையார் போல்.

(88)

கண்ணிபாலுள் ளான்பா ஸமுதூட்டி நன்கு
தகையாவர் தந்தருள்மெய்த் தாதா—கண்ணிபோ
காலன் றையதைத்த காலனரு ளுஞ்செத்தில்
வேலனைனக் கெற்காரு மே

(89)

மேலுனிற் செத்தி விகைதவித்திள் வேழையரி
தானுண் டருளுவாறு காமா ரீர்—தேனுநம்
புரிநீசா கைச்செத்திப் புமாயு மத்திடவே
தானிதியா மற்றவர்க்குத் தான்.

(90)

தானக் கலமுடித்து, சார்த்து தனையறியு
மேரணர் கையருள்வாய் பூவாக—ஆவந்த
என்னப் பெருக்கெல் வித்தகா பெத்தினுயர்
சென்னற் கரியவழ தே.

(91)

புரியவழ தன்னகெஞ் சன்பிலா மெவ்வாறுந்
கெரியவா தாவசெத்திற் கெவைப்—பெரியவர்கள்
பேனைக் கஞ்செனாப் பெரொளியை நன்கு
காண கிருப்பதுதென் டான்.

(92)

கண்ணைகண் டுண்மவரியே காணுமதி தேயர்மனத்
கெண்ணையெண் ணத்திலுதற மின்பமே—வெண்ணீறு
வேலியக்கு மெய்ப்பொருள்கொல் வித்தகனை பாள்கெத்தில்
காணிபடி போற்றவன் வாப்.

(93)

வாய்க்கிரிய கேனை வளர்கறும்பே வண்டிநன்
பாய்க்கின்ற மாமருச்சே வானமுதே--தாய்க்குமுவர்
நன்றியே செந்தினகர் வாய்க்கமெ யென்றுதினஞ்
சொற்றார்க்குண் டாகுஞ் சுகம்.

(94)

சுகவழியை நாடிடமெய்த் தாய்சுகச் சித் தை
புகவழிகாட் டிப்புரக்கும் போதா--மிகவெளியைப்
கெட்டுணையே னுங்கருணை பிவா பிதுத்தியே
குட்டுணியின் னுனசெந்திற் கேகா.

(95)

செந்திற்சேர மேதகமே செய்யமனத் தின்றுவோர்
சுந்திக்குஞ் செம்மணியே சிற்பரணை--வந்தித்தே
ஊற்றுபொழி லார்செந்தி லுத்தமா வுன்வடிவு
தோற்றுவுமென் றாகுமோ சொல்.

(96)

வொற்றுண்டு கோவெலாச் சேரதிய நற்கடம்பே
பற்றுறு மெய்மனத்தர் பாக்கியமே--மந்தேதும்
ஊப்பிலா வொன்றேமற் றேறநற் கரியசெந்திற்
நிப்பிபமே நற்கருணை செய்.

(97)

நந்தே சுகமணியே வாலர்சொற் பாவமுதே
குற்றேவற் காளாக்குஞ் கோமளமே--வற்றஞ்
ஐயுக்க னைச்செந்தி லத்காவென் போர்சுமுத்தி
புழிக்குஞ் சொற்கமனுண் டி.

(98)

உனபேரிற் றேர்க்கிரப்பா வுற்றிசைத்த மெய்த்தொண்டின்
ஐன்பே நருணைநிரி பரர்சபத--முன்பேற
நற்கருணை செய்தசெந்தி னுபசமென் றித்தவித்த
திருகவிகள் சொல்லுமென் றேகன்.

(99)

தேனே திரவியமே திங்கறும்பே திங்கறும்பிற்
றானே வடிததரசுச் சந்தரைபே--கொனெபொற்
செந்திற்கற் கண்டேடும் மெள்ளமுதே மென்றுதினஞ்
சுந்தித் திருக்கவெணச் செந்.

(100)

செய்யமயில் வாழியார் செஞ்சேவ னும்வாழி
கையிலார் செந்தித்து கன்வாழி--வைபயிச்ச
சொன்னுக் கிந்தனைச் செல்லவார் சொலக் கெட்பார்
எந்தாரும் வாழிடெய்யமே யே.

(101)

(திருச்செந்தில் வெண்பா வந்ததி முற்றுப்பெற்றது)

கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திரம் நோண்டிச்சித்து.

விநாயகர் கம்படி.

கண்ணலஞ்சே ருடுப்புகை யானும் கேட்ட
காலகென்போம் நவவலியா லின் றசெல்வ
பன்னமிரு திண்ணர்களை வெட்டைச் சேகடு
வலியகா னத்திமலைப் பரமர்ச் சண்பந்
துன் னுமகன வன்வெறண்டா லாகு காளிற்
ரோய்த்தமுத்த வாய்த்தகலை சருக்கிச் சொல்ல
பன்னுகட விகடதட குடல விற்பெரும்
வரதனிநு சரதசமண மலர்காப் பமமே.

தூர்ப்ப.

நோண்டிச்சித்து.

தாரா தர் துணைநாளு—தானா தானத்தி தனித்தன தாத்தகனது.

பொருளெனவகண்டபுருஷன்—தொண்டிச்சித்து—செந்தவிரிப்பொத்தப்பிராயசு நாயனார்
பெயர் குறிப்பு. பின்னா—கண்ணகையாப் பெண்கள் காப்பாற்றினவன் பன்னமிரு
கேவலபுருஷன். பரிசுத்தோன்—புண்ணியன். உத்தமசகலநிலையுடையதத்தையென்
திருமலர்சுடமக்கை—புத்திரப்பிப் பெயர். லாதிருத்த கொழலமாமலர்
செக்கரத் தரிசென்று—முருகனைச் சிங் கமலம் மகாபிதாது சக்தமுடைய
பொருளென தாமப்பணந்துமகிழ்வுடன் சீட்டுநிலைமை சிறிது சேர்த்திவந்தவர்
புண்ணியன் தன்னொருநாள்—தந்தையின்மேல் உறுப்பது பித்தர எகம்பமுந்நெ
யுணவந் தாண்கெயை—செய்யுரை சக்தித்தந்தை மத்தையகமணத்தான்
மெத்தவகன உருதிய சோந்—நிண்ணொரு நிலைக்கு மதமடங் கிளவகளித்தார்
இத்தவகய ஊழ்த்தப்பெரு—தும்வகய வெத்தவஞ்செய் தமெனும் சித்தமகிழ்த்து
உகல்களிற் பெருந்தச்செல்வம்—பற்பல வுறையுள் காணமின்மைப் பெற்றிரியமகர்
அவகி ஒருமை வாய்த்த—மக்கட்பெ ருளபகனது யாநிசில்லை வேறுபுகழே
யன்று மகிழ்த்தன்பார்—மைந்தரை எத்த மிகவளர்த்தார் தெத்தியதகசு
சென்றிடு உயர்ந்தென்—விசுவில்கை தெற்றித் சமத்தானு ளுக்கர்செய்து
தப்பபாற் கிரப்பநுலமே—காகது பானந்து வேகென காணச் சேட்டை
தப்போதுத் தன்மகன்கே—யன்புட னிம்மத்தெ மகிழ்த்து நுத்தான் சார்தமுடனே

பல்லவி.

வேட்டைக் கொண்டு சென் னாள்—திண்ணனுள் வனை (வேட்)

அனுபல்லவி.

வாட்டிற் கருபவீற்கை பட்டு மதறு வனை (வேட்)

சரணம்.

மாட்டிய செருட்டல் ஸூரிக்ஞகச் சையக்கட்டிக்
சேருட்டிய விலுதுவகை கொண்டுதன் வெற்றிகாட்டி (வேட்)

சுட்டி மருசலமடி யெறிகதை குத்தம்சேரி
சீட்டிய வாய்பல செறித்தமபுரத் துவாபூட்டி (வேட்)

காலியுக் கவலிசைக் காலினர் தக்கடைக்
கோலியு வேட்டர் குழாக்கள் பலவாஞ் 4 (வேட்)

பல்லவி.

காண வேட்டை செப்தாரோ—திண்ணனுள் (காண)

அனுபல்லவி.

வான மழைவெப்பாற்றி நேன்மணமு தாடிமெழிட (காண)

சரணம்.

வன மிழை வெண்து எத்துவை வாய்விலங்கு
மானவல் சிப்பெப்பங்கு மதம்பொழி வசுந்தர்து (காண)

வாசமல் மனகபச்சி வனருங்கோக் கிருவாசரி
பேசுந்தேவ கொடுவாச்சி பெருமைபாரத் துவமெச்சித் (காண)

கொல்லுதல் நம்புத்தாட்டுக் குழியெழுவாடை விட்டுச்
செல்லுதற்கு கக்காட்டு ஜெயப்பெர் கைமேலெட்டி. (காண)

நொண்டிச் சிந்து.

வேட்டைபல வாங்கிச்சுவை யம்—அக்கொரு வேடின் வதைப்பி மோடிபுன்றி
சீட்டிய வேகமுட வெ—செல்வமாத நின்றங்கு னார் மிதவன் வதைவ
வேகமுட வெ—திண்—அடிபற்றி விமாதவ்ற வகைமுட துடத்துசெல்ல
பாகமுட வகை வெ—வேட்டை நம்பரிற்று பேர்காடின் சாணனென்போன்
பின்புன்றி வேட்டைந்தா—அக்கொரு பேரொ மர—முலி வெராம்புன்றி
முன்பற்றிக் தகையா—சென்றதை முடுகிலே வந்ததிண்ணர் கடுமையென்று
வீசியுடை வாய்திரு—குதுண்டம்—கட்டை முடிந்ததோ வ சீட்டியவ்ரு
பேசரிய காடின் வானது—மதுகணை பேணி வகற்புகழை புணர்விபந்து

[illegible]

கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திர தொண்டிச்சிந்து. 51

பொன்முகலி யாறடைந்தனர்-காடன்புது போற்றி எனவணங்கினத்தின்று
என்னிது கோமளவர்-தாழ்த்தசெய செவ்வனவரைத்திடென்றோ தநாணதும்
யங்குலக்கு ஊத்தைதமந்து-காவத்தி சாதாடி கண்டவுடன் போதமுணர்ந்து
பொங்குகருணைக்கடவுட்-கண்மேழிப் போந்தகொணவிதுதேர்ந்துசொன்னான்
திண்ணனா ராக்கிருத் பன்றியைத்-தமிழிட்டு வதக்கியாயிலுமிட்டு
யவனா லவசத்து மென்று-யினிய மந்தனா-காந்திமலைக் கொற்றவற்கென
மற்றதைவீசியெறிந்த-செயநா மன்னியதெய்வக்கிருக்குத் துன்னியதென்
உற்றவருவருமோர்ந்து-யிதனை ஒல்லையிற்றீர்த் திடத்தரு கல்லுனர்க்கும்
நன்றி தாய்தர் னையிருவருட னிக்கணம லைத்துவரத் தக்கதுவென்றும்
மண்ணியம னத்திற் கொண்டு-யங்கு ஒங்கு காணகதை நீங்கியெசென்றார்
திண்ணனாவவிதைச்சியை-வாயிட்டுத் தின்றுருகிகண்டதுவென்றுவிடாதே
ரண்ணியகலையிற் கொண்டு-நாருக்கு நற்றிருமஞ்சனமாட்டப்பற்றியவாயில்
நதிகளி லீர்மொண்டு-குடமயில் நன்மலர் சொருகியே வன்மைவில்லம்புங்
கதியுடனோர்கைமிடித்து மற்றொரு காத்தின்மர் மிசமேந்திச் சித்தையுடன்
விதிவச மெனச்சொல் லி-ஐயன் வேறுதனை யின்றியிருப் பானெவ்வன்னி
அதிவிரை வாககடர் து-காணத்தி பம்பன்முடி மீதிருத்த வெரப்பின்மலரைப்
பூட்டிய காற்செருப்பாற்-சுருந்திப் பிராநுந்துதன் வாய்நீருந் துமஞ்சனம்
பூட்டித்தன் குஞ்சிமல ரை-மண்பினு லையன் முடிக்கணித்து பையவண்ணி
தேக்கிலை மாயிசம வதப்-பத்தியுடன் நிருமுன்ன ரோபடைத் தருகின்ற
ராக்கிக்குகிதே தர்த்துபடைத்தே-தன்-ஐயகோதல்வருதெனவுண்பீர்வல்லவதேவா
என்றுயே ரன்புமுதிர்ந்-தூட்டின ரெல்லவருட திசையில்ஒல்லென்றழந்தான்
அன்றிரவீற்றுட்டிருக்கடவுளுக்கணர்த்தம்வினைக்குமெனமனத்திலுன்னி
கைப்பிடித்தவல்லம்புடன்-மறந்தும் கண்ணிமைபொருந்தாதுதிண்ணர்காத்த
செப்பிய வைகரைதனி-லிதைச்சி தேடிக்கா னகத்திடை யோடிச்சென்றார்
பன்னாங்கா னத்திரதரை-யருச்சினைசெய் பாச மிருஞ்சிவ கோசரியாரம்
கண் ல வேதகுலத்தோன்-றுவ நாகுந் தவமிருத்த வாழ்வினின்றுறோன்
மனத்தனி லன்புமிகுத்தே-காணத்தி வரதன் றனையெயுன்னிச் சாதமுடன்
திணந்தின கேழுக்கப்படி-யத்தினத்துந் தேவாருச் சனைசெய்ய மேவிடலுமே
வெந்திடு மிதைச்சிவல்லம்பு-திருமுன் மேவிடக்கண் டேமுனிவராலியயர்ந்து
சிந்தைதெளிந்தையுட்கெவன்-நிதனை திண்ணியவேடர்கன்பண்ணினர்போல்
வன்றேயவு ழுன்கன்பலவு-மலகிட் டேகிடச்செய் தேசுத்தி யாகிடச்செய்து
நின்றேபஞ் சனமாட்டி-அருச்சினை கேமமுயி யற்றியே சாமவேதத்தால்
பாடித் துதிப்பவசெய்து-மனமுருகிப் பற்றே பரவசத்தி லற்றேகத்தும்
ஆடிச்சிவ கோசரியர்-பதம்பணித் தண்ணியதபோவனத்தைதண்ணியிருந்தார்

மூன்வேட்டைபாடச்சென்ற-திண்ணர் முக்தியபன் நிகில்கண்மிக்கலெயட்
 மென்பதத் தால்வாட்டிங்-கோற்றேனை லிகவுங் கலந்துதேக் கிலையிலவைத்
 வாயின்மஞ் சணம்புவங்-குடுமியின் மருவிடக் கொண்டுவந்து திருமுன்வைத்
 யுயின்முன் போலுளதன்மு-யிதுமிக வதிக மதாமென குகிதெரிந்தேன்
 உண்ணுவீ ரென்கோலே-யெனவுரைத் துபசரித் தாட்டியன்பு காட்டியின்ற
 திண்ணனார் செய்கையறிந்த-தாய்தகலக் கிங்காட கரணனுடன்
 விரைவுடன் வந்துகண்டா-ரிவாசெயல் வேற்றுமை யாமென்றே சீர்த்தியிரு
 உறாபல வாடியுமவர்-தம்வசத் துற்றிடவி ணங்காணும் பெற்றிடக்காணும்
 விதிவச மென்சொல்வோ-யிதுவுமுன் வேத னைமத்திபடி ஒதுவதென்றும்
 சதியுறு காலமென-கொந்தாமகன் றன்னைவிட் பண்ணிதந்தை தன்னகருற்ற
 திருவினைமலபரிபாகம்-ஒத்திருந்த வேதவினாற்பத்திசெவ்வீதினில்வைத்தே
 கருவிருன் முழுதாங்காப்-பக்கனின்று காத்தே பணிசெய்தனர் னேத்தியக
 தவசில கோசரியருந்-தினர்தினஞ் சன்னதி யிறைச்சிசுத்தி பண்ணிவியந்து
 பவகரு மங்கடொலைக்குஞ்-சிவாகமப் படியருச் சனைபல முடிவுசெய்தே
 இனியிவ் விறைச்சிசிகிதந்-திருமுன்ன ரில்லாதிருக்கவருந் வல்லவாவென்றே
 பணிவருங்கண்ணீர்மல்கி-வின்னாப்பம் பண்ணியேவந்தான் தவப்புண்ணியனை
 கானத்திக்கண்ணுதலோன்றெண்டர்மனக்கவலைஒழிக்கஐந்தாந்தினத்திரவிக்
 கீரு மன்பர்கனவில்-வேடுவன்செய் நேமமனைத் தம்பொல்லாப்பாதகமென்று
 நித்தனைபலசொல்லித்-தொண்டசெய்து நீமேகவலைகொள்கின்றயேபலம்பிச்
 சிங்கைதொந்திடவேண்டா-மவன்செயல் செப்புதங் கேட்டிடுவா யுற்பனமா
 வேடுவனென்றெண்ணுதே-பவனுருவ மிஞ்சும மீதுவைத்த வன்புருவமாம்
 நீமெவன் றன்னரி வே-எமையறியு கோறிவு மற்றதெமக் குற்றசெயலே
 எம்முடிமே னீசாத் து-நறுமலரை யேகிடச்செய் செருப்புக் காலையுணரில்
 சம்முளக்க னித்திரியின் னா-முருகன் எம்பதத்தி னுமிகுந்த வற்புதாமே
 கோலிலா காணுந்-மன்பாகாங் கொண்டிருந் திருமுள்ளத் திண்டாற்றிண்ணர்
 வாயி லுமிழிக் கோ-கங்கைகுதன் மாந்திரித் தத்தின்மிகத்த தானதிகமாம்
 கொண்டுவந் தணியு மலர்-மாலயன் கோதிலருச் சனைசெயும் பூவினுமேலாம்
 உண்டு சுவைபார்த் தே-யெமக்கிய மூணதவிர்ப் பாகத்திலுத் தானதிகமாம்
 துணத்துதிபலவு-மாரணங்க ணோங்குமுனி வோந்துதிப்பின் பாக்கினுமிக்காம்
 கோதிலவன்செயலை-சீயங்கண் கொண்டிந் திடவுபாய முண்டுசொல்வேன்
 காலைநக்கோலில்வந்து-நீயொருபா னண்ணி யொழிந்திரப் புண்ணியர்செயல்
 நீருமனந் தேறக்காண் பா-மென்று நிறைந்த பரம்பொருளு மறைந்தனனா
 வருக்கமிகுகோசரியர் சொற்பனம்விட்டுடனெழுந்தடையவன் மனைதினைத்து
 அருட்கட லானவன்செ யல்-மிகமிக வற்புதய் துணராத் தப்புடைகாயேன்
 அலுகிதமென்றுரைத்தேன்-மாபாலி ஐயோரா யினெனது செய்வதென்று
 மனமிக வச்சுமடைத் தேயுளிப்பந்த வந்திடுமுன் பெரன்முக்கலி முத்தியுத்த

நித்தியபடமோமுடித்துக் காணத்தி நீன்மலையினே நிமுன்னுன்ருள் பணிந்தே
 பந்தியுடன் முன்போ லப்-பூசித்துப்பின் பக்கமொழித்திருக்க நற்றவனுங்
 கோசரியர் வருமுன்ன-நிறைச்சி கொண்டு வரக்கானகத்திற்சென்று திண்ணர்
 பாசமுடன் முன்போல்குளி-பார்த்துயம் பண்ணிப் பகவணைண்ணித்திரும்ப
 ஆசுபலதுர்ச்சகுனம்-கண்ணகண் டையனுக்கெதோவனர்த்தமெய்யிறுண்டோ
 கடகமனத் தேனறி யே-மென்றுபுண் கொண்டு மனவிரைவு கண்டுமடந்தார்
 அருட்கடலானபெம்மான்-நிண்ணா ரன்பது கோசரியார்முன்பினிற்காட்ட
 திருக்கருணை யாற்ற மது-வலக்கணிற் றெங்குருகி ஒழுங்கு வங்குசெய்தான்
 திண்ணாளு றோடிவந்தார்-மூர்த்திகண்ணிற் செங்குருகி கண்ணம யங்கின்று
 மண்ணிடை வீழ்ந்துபுரண்ட-வாயிலுள் மஞ்சனங்கையிறைச்சி குஞ்சிமலருஞ்
 சிந்திடவே கைக்கயிற் று---லாட்டுகின்ற சித்திரப்பதுமைய ரற்றதெனவே
 சிந்தைகலங்கிடவீழ்ந்து-பதைத்து தேர்ந்தெழுந் திரத்தமதைதூர்ந்துடைக்க
 பலமுறைது டைத்துங்குருகி-கண்ணின்று பாய்வதன்றியது ஒய்வதிகாணர்
 லையிதற்கென்செய்வதென-யறியாம னுடித்திருமுன் விழும் தவாடிக்கிடந்தார்
 பின்னுந்தெளிந்தெழுந்தனர்-நசனுக்குப் பேராக்கெடுநிசெய்தாராராமென்று
 துன்னுயிற் வனத்தினிலென்-சத்தரு துட்டவேடரோமதப்பட்டவில்கோ
 துறையன்ச் சேற்றத்துடன்-வில்லம்பு மேந்திக்கா னகமூற்று மாய்ந்துவந்தார்
 நின்று ராருங்காணர்-மீட்டும்வந்து நேசயிரு மீசனையுட் பாசமுடனே
 கட்டிக்கொண்டேயமுதன-ரொம்மிறைக்குக் காணமுடியாததன்ப்புண்பதே
 கிட்டமுறிதுதிர்க்குமருந்-தொன்றறியென்கேவலநாயேனையோயாதுசெய்வென்
 அம்பு செலிந்தபுண்களோ-யாற்றுதின் தாகும்பச்சிலைகொண்டேருவென்று
 வம்புபெறிகாணகத்தோடி-பற்பல வகைநன்மருந்துகொண்டுவிரைவின்வந்தார்
 சோரிவருங்கண்ணிற் பிறிந்தா-நிரத்தயிகச்சொறி தலலதுசற்றமுறிதல்காணர்
 பாரில் விழும் துமயங்கித்-தெளிந்து பக்குவ மென்செய்குவ திக்கண்மென்று
 னுண்குடன் வேண்டுகென்-முன்மொழி யுள்ளத்தெழல்து கொள்ளத்தகுமே
 கோளின்கண்சோரிமாற-என்கண்ணை குந்நியம்பாடுகெத்திலப்புவேகெ
 ரிச்சயிற் கொழித்த-திருமுன் நின்றடன் தன்முகத்தி லொன்றிகெண்ணை
 அச்சயிலா துங்கயம்பாற்-ரோண்டியே அப்பன தகண்ண தனிப்பியெகின்றார்
 செங்குருதிமாறிடக்கண்-டங்கனஞ் செப்பருமானந்தக்கத்தம்புதமுங்கொண்
 டிக்குநின் றங்குபாய்வார்-தன்புய மிரண்டும் பருப்பதம்போற் நிரண்டுநிதார்
 னான்செய் திறுமையம்-மிகமிக நன்றெயென் றுனாதக கொண்டே-தன்
 னுன்செய் புடலமறந்தா-ரானந்தத் தன்மத்தர் போன்மனோ தன்மத்தாரணர்
 இவ்விதபே ரானந்தக்கொண்டவ னிருக்குந் நகுணமதிற் திருக்கடவன்
 செவ்வியவத் திண்ணரைப்ப-பின்னருஞ் சிவகோச ரியருக்கு மிகசெய்த
 திருவுண்கொண்டதுகணுந்-குருதி சிந்திடச்செய்தார்திண்ணருய்திடுவே
 தெழுந்நகன் றதுகலாபார்திண்ணர் சிறந்தவரானத்தக்கால் வறதெனவையே

அருகா காழித்தவொருவன் புண்ணியத்தா லாகியசு வர்க்கபத மேலியேயின்று
 மருபடியப் கருபுக்கி-மிக்குழலு மார்தரென வேமனது செத்தபுண்பட்டி
 அன்பசா கரமுழ்கித்-திண்ண னார் துன்கித்த னதமனம் வினங்கின்று
 இன்னுமிதற் கஞ்சுவனெ-ணைகண்ட திருத்தது மற்றொருகண் திருத்தியுடல்
 ரேதாண்டியவர் கண்ணிவப்பி-யித்தோயுஞ் சுகமாக்கு வேனெனத் திடமாகக்
 காண்டுகண்னோ னாடிவிட்டாற்-சுவாமிகள் காணவு பாயமிது புணுமென
 செருப்புறம் ஒருகாலை-யிசன் சென்னியிற் கண் ணருகன் நிமன்னுவிருப்பால்
 இருப்பதமற்றொருகண் ணை-முன்போ லெடுக்கக் கடரம்பைக் கணக்காட்டார்
 சுருணைக்கட லாகிய திருக்காள் த்தி கண்ணுதல் திண்ணர் செயல்கண்டிடவாற்றா
 தருமைத்திருவாய்மலர்-த-அன்புளகண் ணப்பாநிற்கவுமென் றருளிச்செய்து
 கண்ணது தே-ண்டுகின்று-கையைத் தன் கையாற் பிடித்ததின்று னையனுமே
 விண்ணி னிதனையுணர்ந்த-வரிபிரமர் வித்தகக் கடவுளருஞ் சித்தம்வியந்து
 வேதகோஷ டங்கருடன்-கற்பகத்தின் மிக்ககர மலர்களைப் பக்குவமாகச்
 சிதமழை போற்பொழிந்து-வாணந்தத் தேவதுத்துயிமுழக்கியாவருங்கண்டார்
 தீரயிரு ஞானவடிவன்-வேதருலத் தேவசிவ கோசரியா ரியாவமேகண்டு
 வாரமும் வியப்புமிருந்தே-தேவனடி வணங்கிவணங்கிமன மிணங்கிரினுர்
 நண்ணிய தவவடிவுடைத்-திண்ண னார் நற்பத்தி புடன்குண வற்பத்திகண்டு
 புண்ணியகண் ணப்பனையென்று-தேவன் புகன்றப டியெவரு நவின் நனாரல்
 அஞ்சாக் கினியினடுவிற்-புலன்வழிச்செல் லாதபடிமனைதப்போதவொடுக்கி
 மிருசு தவமிசச்செய்யு-மேலோர்க்கும் வினங்கி தானபா னுளக்களிகொண்
 டாறுநா னன்புமேலிட்டாற்-கண்ணையிடந் தப்பமனத்தினிந்தவொப்பிலன்பர்
 தேறுக்காததைத்தமது-காத்தாற்சிக்கெனப்பிடித்து-தெய்வமிக்கவியப்பாம்
 உன்னருமை பத்திமுழுது-மோர்த்தேவுனநிறைவான-தத்திகாமைச்சிடுளும்
 என்னருமைக் கண்ணப்பனே-நீமக் கியைத்த வலதுபக்கத் தாமர்த்திருப்பரய்
 என்றுதிரு வாக்களித்தனர்-காந்தி மிசனடி சந்ததமும் வாசமதான
 தாதுபரமானந்தமுத்தி-எக்கரனந்தே-தயந்திருந் தானபுகழைவாய்ந்திருந்தான்
 ஆதலினு லிச்சரித-மன்புடன் யாவர்படித் தாலயிக போகமுமுற்றப்
 போதமலி வுடன் ஞானச்-செவ்வாய்ப் பூவியயர்ந்தே தமுடிவிற்வேலியயர்ந்த
 தேவாதிதேவன் பதிதை-நீங்காமற் செந்திருப்பரெனமறைசெய்பிடங்கண்டு
 ஓவாமனைசுகவொழி-முருகர்பதமுச்சிதமாகத்துதிக்குபிச்சையசொன்னான்
 (தால தர் தனத்தால)

(கண்ணப்ப நாயனார் ஞானமுச்சித்த முற்றுப்பெற்றது.)